

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
Convention on the Rights of the Child

และ

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
Optional Protocol to the Convention
on the Rights of the Child

เรื่อง

การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก
The Sale of Children, Child Prostitution, and Child Pornography

ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ
The Involvement of Children in Armed Conflict

กระบวนการติดต่อร้องเรียน
A Communications Procedure

ชื่อหนังสือ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
(Convention on the Rights of the Child)
และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
(Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child)
เรื่อง

- การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก
(The Sale of Children, Child Prostitution, and Child Pornography)
- ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ
(The Involvement of Children in Armed Conflict)
- กระบวนการติดต่อร้องเรียน
(A Communications Procedure)

จำนวนหน้า 180 หน้า

ISBN

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์

เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

618/1 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี

กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 0 2651 6959 โทรสาร 0 2651 7742

www.opp.go.th

e-mail : Thailand.crc@gmail.com

คำนำ

ในปี พ.ศ. 2532 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้ให้การรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ ตามหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ ที่ว่าด้วยศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยคำนึงว่าเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลและช่วยเหลือทั้งในสภาพแวดล้อมของครอบครัวและการเลี้ยงดูอื่น ๆ บนพื้นฐานของประเพณีและค่านิยมทางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์และสังคม สำหรับประเทศไทยได้ลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2535 อนุสัญญามีทั้งหมด 54 ข้อ โดยมีหลักการสำคัญ คือ การไม่เลือกปฏิบัติและประโยชน์สูงสุดของเด็กสำหรับเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย สิทธิของเด็ก 4 ด้าน ได้แก่ สิทธิในการอยู่รอด สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา และสิทธิในการมีส่วนร่วม

สหประชาชาติได้ประกาศให้การรับรองพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเป็นข้อตกลงเสริมของอนุสัญญา และเปิดโอกาสให้ประเทศทั้งที่เป็นภาคีและไม่เป็นภาคีของอนุสัญญา สามารถลงนามเป็นภาคี พิธีสารเลือกรับจำนวน 3 เรื่อง คือ

1) พิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก (Optional Protocol on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography) เพิ่มเติมอนุสัญญา ข้อ 32 34 และ 35 เพื่อป้องกันการคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจและทางเพศ โดยประเทศไทยเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2549 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549

2) พิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ (Optional Protocol on the Involvement of Children in Armed Conflict) เพิ่มเติมอนุสัญญา ข้อ 38 เพื่อประกันว่า เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี จะไม่เข้าร่วมในกองทัพ โดยประเทศไทยเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2549

3) พิธีสารเลือกรับ เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน (Optional Protocol on the a Communications Procedure) เพื่อประกันว่า เด็กจะได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และพิธีสารเลือกรับ รวมถึงการช่วยเหลือเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ โดยไทยเป็นประเทศที่เข้าร่วมยกเว้นพิธีสารและเป็นประเทศแรกที่เข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2555

หนังสือ “อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก” จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาสังคม รวมทั้งเด็กและเยาวชนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมและการประกันให้สิทธิต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในอนุสัญญาและพิธีสารข้างต้นบังเกิดผล อันจะส่งผลให้เกิดการคุ้มครอง ดูแล และช่วยเหลือเด็กทุกคนในประเทศไทยตามหลักการดังกล่าวอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันต่อไป

ในโอกาสนี้ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์วิทิต มันทาภรณ์ นายวันชัย รุจนวงศ์ และคณะทำงานจากกระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศและกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) และสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์จัดทำคำแปลอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และพิธีสารเลือกรับให้มีความครบถ้วนและถูกต้อง

(นางระรินทิพย์ ศิโรรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์
เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	3
ก. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	9
Convention on the Rights of the Child	
1. สรุปความเป็นมาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	10
2. สาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	11
อาร์มภบท	15
ส่วนที่ 1 หลักการและเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับ	21
ข้อ 1 - ข้อ 3	23
ข้อ 4 - ข้อ 6	25
ข้อ 7 - ข้อ 9	27
ข้อ 10	29
ข้อ 11 - ข้อ 12	31
ข้อ 13 - ข้อ 15	33
ข้อ 16 - ข้อ 17	35
ข้อ 18 - ข้อ 19	37
ข้อ 20 - ข้อ 21	39
ข้อ 22	41
ข้อ 23	43
ข้อ 24	45
ข้อ 25	47
ข้อ 26 - ข้อ 27	49

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ข้อ 28	51
ข้อ 29 - ข้อ 30	53
ข้อ 31 - ข้อ 32	55
ข้อ 33 - ข้อ 35	57
ข้อ 36 - ข้อ 37	59
ข้อ 38 - ข้อ 39	61
ข้อ 40	63
ข้อ 41	65

ส่วนที่ 2 : หลักเกณฑ์และแบบพิธีซึ่งประเทศที่ให้สัตยาบัน แก่อนุสัญญาต้องปฏิบัติตาม

67

ข้อ 42 - ข้อ 43	69
ข้อ 44	73
ข้อ 45	75

ส่วนที่ 3 : กลไกของอนุสัญญาและเงื่อนไขในการบังคับใช้

77

ข้อ 46 - ข้อ 49	79
ข้อ 50 - ข้อ 51	81
ข้อ 53 - ข้อ 54	83

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ข. พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	85
Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child	
1. สรุปความเป็นมาของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	86
2. สำคัญของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	87
เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก	99
The Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography	
เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ	129
The Involvement of Children in Armed Conflicts	
เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน	147
A Communications Procedure	

ก. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

Convention on the Rights of the Child

1. สรุปความเป็นมาของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเริ่มต้นมาจากการคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการ คือ สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สำหรับเรื่องสวัสดิภาพ และการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิเด็กที่กำหนดไว้ในปฏิญญาเจนีวา ในปี พ.ศ. 2466 (ค.ศ.1923) โดย “สหภาพกองทุนช่วยเหลือเด็กระหว่างประเทศ” เป็นความพยายามครั้งแรกที่จะรวบรวมเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิเด็กไว้ภายใต้เอกสารฉบับเดียวกัน และต่อมาได้รับการทบทวนและเพิ่มเติมในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเมื่อปี พ.ศ. 2491 (ค.ศ.1948) ซึ่งได้กลายมาเป็นพื้นฐานของข้อความทั้งสิบข้อในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2502 (ค.ศ.1959)

ความจำเป็นต้องมีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นส่วนสำคัญของสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นสิทธิที่กำหนดไว้ภายใต้ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2491 และกติกาสากลต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่มีผลบังคับทางกฎหมาย เพื่อก่อให้เกิดการเสริมสร้างและพิทักษ์สิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง ดังนั้น การพิทักษ์สิทธิเด็กก็ควรจะต้องอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายที่แน่นอนเป็นที่ยอมรับโดยทัดเทียมกันด้วย ภูมิภาคดังกล่าวนี้เอง ประเทศโปแลนด์จึงได้เสนอให้มีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กขึ้นก่อนปีเด็กสากล (พ.ศ. 2522) ซึ่งความคิดริเริ่มนี้เป็นโอกาสและแรงผลักดันให้มีการตั้งคำนิยามที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสำหรับเด็ก ตลอดจนนำเอาข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาปรับรวมเข้าด้วยกัน และลดช่องโหว่ที่มีอยู่ในข้อความต่าง ๆ แล้วมีการประเมินผลโดยละเอียด เพื่อนำไปบรรจุไว้ในเอกสารระหว่างประเทศเพียงฉบับเดียวที่จะมีผลบังคับใช้ทางกฎหมายได้

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กจัดทำขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติหลังจากที่ประเทศโปแลนด์นำเสนอร่างอนุสัญญาเมื่อปี 2521 โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติได้พิจารณาทบทวนอย่างละเอียด และได้ตั้งคณะกรรมการ

ร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิกของ คณะกรรมาธิการด้านสิทธิมนุษยชน 43 ประเทศ ผู้แทนจากประเทศอื่น ๆ ที่เป็น ภาควิชาการสหประชาชาติอาจจะเข้าร่วมประชุมด้วยในฐานะ “ผู้สังเกตการณ์” และอาจมีส่วนร่วมในการอภิปรายได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้แล้วองค์การระหว่าง ประเทศและองค์กรเอกชน ซึ่งมีการติดต่อปรึกษางานกับคณะมนตรีเศรษฐกิจ และสังคมแห่งสหประชาชาติ ก็อาจจะส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ด้วย ทั้งนี้ผู้แทน จากองค์กรเอกชนได้รับความยินยอมให้เข้าร่วมด้วยอย่างเต็มที่ในการหารือเรื่อง อนุสัญญานี้ อนึ่ง การประชุมต่าง ๆ ของคณะทำงานเปิดให้สาธารณชน ได้รับรู้ด้วย

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ได้ผ่านการพิจารณาของคณะทำงานขององค์การ สหประชาชาติ และได้รับการรับรองจากประเทศต่าง ๆ ในการประชุม สมัชชาใหญ่สหประชาชาติในเดือนพฤศจิกายน 2532 สาเหตุสำคัญของการ เลิกเอาปี 2532 เพราะเป็นโอกาสครบรอบปีที่ 10 ของปีเด็กสากล และครบรอบปีที่ 10 ของการเริ่มกระบวนการร่างอนุสัญญา นอกจากนี้ยังเป็น โอกาสครบรอบปีที่ 30 ของการประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิเด็กอีกด้วย

2. สารสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญานี้มี 54 ข้อ แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เริ่มจากข้อที่ 1 ถึง ข้อที่ 41 เป็นข้อที่ว่าด้วยหลักการและเนื้อหา เกี่ยวกับสิทธิต่างๆ ที่เด็กพึงได้รับ

ส่วนที่ 2 เริ่มจากข้อที่ 42 ถึงข้อที่ 45 เป็นข้อที่กำหนดเป็นหลักเกณฑ์และแบบ พิธีซึ่งประเทศที่ให้สัตยาบันแก่อนุสัญญานี้ต้องปฏิบัติตาม

ส่วนที่ 3 เริ่มจากข้อที่ 46 ถึงข้อที่ 54 เป็นข้อเกี่ยวข้องกับกลไกของอนุสัญญา ซึ่งกำหนดวิธีการสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ในการบังคับใช้

สำหรับเนื้อหาในส่วนที่ 1 ซึ่งว่าด้วยหลักการและเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิเด็กที่พึงได้รับ อาจแบ่งได้เป็น 6 หลักการด้วยกันคือ

1. หลักการทั่วไป เป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพทั่ว ๆ ไป ในแง่ทั้งส่วนบุคคล การแสดงความเห็น ศาสนา วัฒนธรรม ความเสมอภาคภายใต้กฎหมายเดียวกัน การศึกษาและอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลเด็ก โดยทั่วไป โดยกำหนดไว้ในรูปหลักพึงปฏิบัติของรัฐภาคี อย่างไรก็ตามมีบทบัญญัติที่ ตัดปัญหาผลกระทบทางลบในการบังคับใช้อนุสัญญานี้เปิดท้ายไว้ว่าอนุสัญญานี้ ไม่มีผลทำให้เด็กได้รับความคุ้มครองน้อยไปกว่าที่เขาอยู่ตามกฎหมายอื่น ๆ

สาระสำคัญของหลักนี้อยู่ในข้อ 1 2 3 4 5 6 11 12 13 14 15 16 25 30 38 และ 41

2. หลักการคุ้มครองร่างกายชีวิต เสรีภาพ และสวัสดิภาพของเด็ก มุ่งคุ้มครอง มิให้เด็กถูกละเมิดสิทธิเหนือร่างกาย ชีวิต และเสรีภาพ ไม่ว่าจะ ทำร้าย ฆ่า ล่วงเกินทางเพศ ขูดรีด หากำไรทางเพศหรือค้ำกำไรทางเศรษฐกิจ หรือนำเด็กไปเป็นวัตถุซื้อขายหรือปฏิบัติต่อเด็กที่ไม่เหมาะสม จนเป็นผลเสีย ต่อสวัสดิภาพของเด็ก รวมทั้งคุ้มครองให้มีการเหยี่ยวยา ฟันฟู เด็กที่ถูกกระทำ ละเมิดดังกล่าว ให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้

สาระสำคัญของหลักนี้อยู่ในข้อ 19 32 33 34 35 36 และ 39

3. หลักการให้สวัสดิการสังคมแก่เด็ก มุ่งคุ้มครองการให้เด็กได้รับข่าวสาร ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็กให้ได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัย ได้รับการประกันสังคม ได้รับการศึกษาทั้งในแง่การเล่าเรียนและโอกาสที่จะศึกษา เล่าเรียนเพื่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ การมีมนุษยสัมพันธ์อันดี มีความ

รับผิดชอบต่อนอง สังคม และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้รับการพักผ่อน หย่อนใจและส่งเสริมชีวิตด้านศิลปวัฒนธรรม มีสาระสำคัญในข้อ 17 24 26 28 29 และ 31

4. หลักการคุ้มครองสิทธิทางแพ่ง มุ่งคุ้มครองให้เด็กได้รับสิทธิในฐานะพลเมืองของรัฐที่มีชื่อ มีสัญชาติ สามารถติดต่อกับครอบครัวมีภูมิสำเนาหรืออยู่อาศัยร่วมกับบิดามารดาได้รับอุปการะเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยมีรัฐช่วยสนับสนุนและให้หลักประกัน มีสาระสำคัญอยู่ในข้อ 7 8 9 10 และ 27

5. หลักการคุ้มครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำความผิดทางอาญา มุ่งคุ้มครองให้เด็กที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากผู้ต้องหาที่เป็นผู้ใหญ่ โดยให้ได้รับผลกระทบจากการต้องถูกดำเนินคดีและควบคุมตัวน้อยที่สุด สำหรับเด็กที่มีปัญหาความประพฤติหรือกระทำความผิดทางอาญาคู่มครองให้ได้รับโอกาสแก้ไขเยียวยาให้สามารถเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคม โดยมีสมมติฐานว่าเด็กกระทำการใด ๆ เพราะขาดวุฒิภาวะและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลผลักดันต่อความประพฤติของเด็ก นอกจากนี้ยังมีหลักประกันมิให้เด็กต้องรับโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต มีสาระสำคัญอยู่ในข้อ 37 และ 40

6. หลักการคุ้มครองเด็กผู้ด้อยโอกาส มุ่งคุ้มครองให้เด็กด้อยโอกาส เด็กผู้ขาดไร้ผู้อุปการะ เด็กผู้ตกอยู่ในภพภัย และเด็กพิการ ได้รับการดูแลและอุปการะเลี้ยงดูให้เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป มีสาระสำคัญอยู่ในข้อ 20 21 22 และ 23

Convention on the Rights of the Child

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Bearing in mind that the peoples of the United Nations have, in the Charter, reaffirmed their faith in fundamental human rights and in the dignity and worth of the human person, and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Recognizing that the United Nations has, in the Universal Declaration of Human Rights and in the International Covenants on Human Rights, proclaimed and agreed that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, such as race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Recalling that, in the Universal Declaration of Human Rights, the United Nations has proclaimed that childhood is entitled to special care and assistance,

Convinced that the family, as the fundamental group of society and the natural environment for the growth and well-being of all its members and particularly children, should be afforded the necessary protection and assistance so that it can fully assume its responsibilities within the community,

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อาร์มภบท

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

พิจารณา ว่า ตามหลักการที่ประกาศในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น การยอมรับในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดและสิทธิที่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่อาจเพิกถอนได้ของสมาชิกทั้งปวงของมวลมนุษยชาตินั้น เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

คำนึงถึง ว่า บรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ ได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความศรัทธาต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและต่อศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ และได้ตั้งเจตจำนงที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดีขึ้นภายใต้เสรีภาพที่กว้างขวางขึ้น

ยอมรับ ว่า สหประชาชาติได้ประกาศ และตกลงในปฏิญญาและกติกาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพทั้งปวงที่กำหนดไว้โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนิดใด ๆ อาทิเช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิดหรือสถานะอื่น

ระลึก ว่า สหประชาชาติ ได้ประกาศในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแล และการช่วยเหลือเป็นพิเศษ

เชื่อ ว่า ครอบครัวในฐานะเป็นกลุ่มพื้นฐานของสังคมและเป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติสำหรับการเจริญเติบโตและความอยู่ดีกินดีของสมาชิกทุกคน โดยเฉพาะเด็กควรจะได้รับ การคุ้มครองและการช่วยเหลือที่จำเป็น เพื่อที่จะสามารถมีความรับผิดชอบในชุมชนของตนได้อย่างเต็มที่

Recognizing that the child, for the full and harmonious development of his or her personality, should grow up in a family environment, in an atmosphere of happiness, love and understanding,

Considering that the child should be fully prepared to live an individual life in society, and brought up in the spirit of the ideals proclaimed in the Charter of the United Nations, and in particular in the spirit of peace, dignity, tolerance, freedom, equality and solidarity,

Bearing in mind that the need to extend particular care to the child has been stated in the Geneva Declaration of the Rights of the Child of 1924 and in the Declaration of the Rights of the Child adopted by the General Assembly on 20 November 1959 and recognized in the Universal Declaration of Human Rights, in the International Covenant on Civil and Political Rights (in particular in articles 23 and 24), in the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (in particular in article 10) and in the statutes and relevant instruments of specialized agencies and international organizations concerned with the welfare of children,

Bearing in mind that, as indicated in the Declaration of the Rights of the Child, "the child, by reason of his physical and mental immaturity, needs special safeguards and care, including appropriate legal protection, before as well as after birth",

Recalling the provisions of the Declaration on Social and Legal Principles relating to the Protection and Welfare of Children, with Special Reference to Foster Placement and Adoption Nationally and Internationally; the United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (The Beijing Rules); and the Declaration on the Protection of Women and Children in Emergency and Armed Conflict,

ยอมรับ ว่า เพื่อให้เด็กพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างกลมกลืนและเต็มที่ เด็กควรจะได้เติบโตในสิ่งแวดล้อมของครอบครัว ในบรรยากาศแห่งความสนุกสนาน ความรัก และความเข้าใจ

พิจารณา ว่า ควรเตรียมให้เด็กพร้อมอย่างเต็มที่ที่จะดำรงชีวิตที่เป็นตัวของตัวเองในสังคม และควรเลี้ยงดูเด็กตามเจตนารมณ์แห่งอุดมคติที่ประกาศไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ โดยเฉพาะตามเจตนารมณ์แห่งสันติภาพ ศักดิ์ศรี ความอดกลั้น เสรีภาพ ความเสมอภาค และความเป็นเอกภาพ

คำนึงถึง ว่า ได้มีการระบุถึงความจำเป็นที่จะขยายการดูแลโดยเฉพาะแก่เด็กในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1924 และในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งสมัชชาได้รับเอาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1959 และได้มีการยอมรับในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (โดยเฉพาะข้อ 23 และ 24) ในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (โดยเฉพาะข้อ 10) และในธรรมนูญและตราสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของทบวงการชำนัญพิเศษและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก

คำนึงถึง ว่า ตามที่ได้ระบุในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนั้น เด็กโดยเหตุที่ยังไม่เติบโตเต็มที่ทั้งทางร่างกายและจิต จึงต้องการการพิทักษ์และการดูแลเป็นพิเศษ รวมถึงต้องการการคุ้มครองทางกฎหมายที่เหมาะสมทั้งก่อนและหลังการเกิด

ระลึก ว่า บทบัญญัติของปฏิญญาว่าด้วยหลักกฎหมายและสังคม อันเกี่ยวกับการคุ้มครองและสวัสดิภาพเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการอุปการะ และการรับเป็นบุตรบุญธรรมทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ กฎระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำสุดของสหประชาชาติสำหรับการบริหารงานยุติธรรมแก่ผู้เยาว์ (กฎปักกิ่ง) และปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองสตรีและเด็กในภาวะฉุกเฉินและกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธ

Recognizing that, in all countries in the world, there are children living in exceptionally difficult conditions, and that such children need special consideration,

Taking due account of the importance of the traditions and cultural values of each people for the protection and harmonious development of the child,

Recognizing the importance of international co-operation for improving the living conditions of children in every country, in particular in the developing countries,

Have agreed as follows:

ยอมรับ ว่า ประเทศทั้งปวงในโลกมีเด็กที่ดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากอย่างยิ่ง และเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

พิจารณาตามสมควร ถึงความสำคัญของประเพณี และค่านิยมทางวัฒนธรรมของชนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการคุ้มครองและพัฒนาการอย่างกลมกลืนของเด็ก

ยอมรับ ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของเด็กในทุก ๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาได้ตกลงกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1
หลักการและเนื้อหา
เกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ที่เด็กพึงได้รับ

**Part I:
Principle and Children's Rights**

Article 1

For the purposes of the present Convention, a child means every human being below the age of eighteen years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier.

Article 2

1. States Parties shall respect and ensure the rights set forth in the present Convention to each child within their jurisdiction without discrimination of any kind, irrespective of the child's or his or her parent's or legal guardian's race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, property, disability, birth or other status.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that the child is protected against all forms of discrimination or punishment on the basis of the status, activities, expressed opinions, or beliefs of the child's parents, legal guardians, or family members.

Article 3

1. In all actions concerning children, whether undertaken by public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies, the best interests of the child shall be a primary consideration.

2. States Parties undertake to ensure the child such protection and care as is necessary for his or her well-being, taking into account the rights and duties of his or her parents, legal guardians, or other individuals legally responsible for him or her, and, to this end, shall take all appropriate legislative and administrative measures.

ข้อ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ **เด็ก** หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น

ข้อ 2

1. รัฐภาคีจะเคารพ และประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็กได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรมความคิดเห็นที่แสดงออก หรือความเชื่อของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

ข้อ 3

1. ในการกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะกระทำโดยสถาบันสังคมสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน ศาลยุติธรรม หน่วยงานฝ่ายบริหาร หรือองค์กรนิติบัญญัติ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก
2. รัฐภาคีรับที่จะประกันให้มีการคุ้มครอง และการดูแลแก่เด็กเท่าที่จำเป็นสำหรับความอยู่ดีของเด็ก โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเด็กนั้นตามกฎหมายด้วย และเพื่อการนี้จะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ และบริหารที่เหมาะสมทั้งปวง

3. States Parties shall ensure that the institutions, services and facilities responsible for the care or protection of children shall conform with the standards established by competent authorities, particularly in the areas of safety, health, in the number and suitability of their staff, as well as competent supervision.

Article 4

States Parties shall undertake all appropriate legislative, administrative, and other measures for the implementation of the rights recognized in the present Convention. With regard to economic, social and cultural rights, States Parties shall undertake such measures to the maximum extent of their available resources and, where needed, within the framework of international co-operation.

Article 5

States Parties shall respect the responsibilities, rights and duties of parents or, where applicable, the members of the extended family or community as provided for by local custom, legal guardians or other persons legally responsible for the child, to provide, in a manner consistent with the evolving capacities of the child, appropriate direction and guidance in the exercise by the child of the rights recognized in the present Convention.

Article 6

1. States Parties recognize that every child has the inherent right to life.
2. States Parties shall ensure to the maximum extent possible the survival and development of the child.

3. รัฐภาคีจะประกันว่า สถาบัน การบริการ และการอำนวยความสะดวกที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการดูแลหรือการคุ้มครองเด็กนั้น จะเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจ โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย สุขภาพ และในเรื่องจำนวนและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ 4

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร และด้านอื่น ๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิที่อนุสัญญานี้ได้ให้การยอมรับในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการเช่นว่านั้น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศ เมื่อจำเป็น

ข้อ 5

รัฐภาคีจะเคารพต่อความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดา หรือของสมาชิกของครอบครัวขยาย หรือชุมชน ซึ่งกำหนดไว้โดยขนบธรรมเนียม ในท้องถิ่นหรือของผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบต่อเด็กตามกฎหมาย ในอันที่จะให้แนวทางและการแนะแนวตามที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กที่อนุสัญญานี้ให้การรับรอง ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

ข้อ 6

1. รัฐภาคียอมรับว่าเด็กทุกคนมีสิทธิติดตัวที่จะมีชีวิต
2. รัฐภาคีจะประกันอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ ให้มีการอยู่รอด และการพัฒนาของเด็ก

Article 7

1. The child shall be registered immediately after birth and shall have the right from birth to a name, the right to acquire a nationality and, as far as possible, the right to know and be cared for by his or her parents.
2. States Parties shall ensure the implementation of these rights in accordance with their national law and their obligations under the relevant international instruments in this field, in particular where the child would otherwise be stateless.

Article 8

1. States Parties undertake to respect the right of the child to preserve his or her identity, including nationality, name and family relations as recognized by law without unlawful interference.
2. Where a child is illegally deprived of some or all of the elements of his or her identity, States Parties shall provide appropriate assistance and protection, with a view to speedily re-establishing his or her identity.

Article 9

1. States Parties shall ensure that a child shall not be separated from his or her parents against their will, except when competent authorities subject to judicial review determine, in accordance with applicable law and procedures, that such separation is necessary for the best interests of the child. Such determination may be necessary in a particular case such as one involving abuse or neglect of the child by the parents, or one where the parents are living separately and a decision must be made as to the child's place of residence.

ข้อ 7

1. เด็กจะได้รับการจดทะเบียนทันทีหลังการเกิด และจะมีสิทธิที่จะมีชื่อ นับแต่เกิด และสิทธิที่จะได้สัญชาติ และเท่าที่จะเป็นไปได้ สิทธิที่จะรู้จัก และได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน
2. รัฐภาคีจะประกันให้มีการปฏิบัติตามสิทธิเหล่านี้ตามกฎหมายภายใน และพันธกรณีของรัฐภาคี ที่มีอยู่ภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่เด็กจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

ข้อ 8

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพต่อสิทธิของเด็ก ในการรักษาเอกลักษณ์ของตนไว้ รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัวของตนตามที่กฎหมายรับรอง โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบด้วยกฎหมาย
2. ในกรณีที่มีการตัดเอกลักษณ์บางอย่าง หรือทั้งหมดของเด็กออกไป โดยไม่ขอบด้วยกฎหมาย รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองตามสมควร เพื่อให้เอกลักษณ์ของเด็กกลับคืนมาโดยเร็ว

ข้อ 9

1. รัฐภาคีจะประกันว่า เด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดาโดยขัดกับความประสงค์ของบิดามารดา เว้นแต่ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจ ซึ่งอาจถูกทบทวน โดยทางศาลจะกำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้อยู่บังคับว่า การแยก เช่นนี้นั้นจำเป็นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก การกำหนดเช่นนี้อาจจำเป็น ในกรณีเฉพาะ เช่น ในกรณีที่เด็กถูกระงับโดยมิชอบ หรือถูกทอดทิ้งละเลย โดยบิดามารดา หรือในกรณีที่บิดามารดาอยู่แยกกันและต้องมีการตัดสินว่าเด็ก จะพำนักที่ใด

2. In any proceedings pursuant to paragraph 1 of the present article, all interested parties shall be given an opportunity to participate in the proceedings and make their views known.
3. States Parties shall respect the right of the child who is separated from one or both parents to maintain personal relations and direct contact with both parents on a regular basis, except if it is contrary to the child's best interests.
4. Where such separation results from any action initiated by a State Party, such as the detention, imprisonment, exile, deportation or death (including death arising from any cause while the person is in the custody of the State) of one or both parents or of the child, that State Party shall, upon request, provide the parents, the child or, if appropriate, another member of the family with the essential information concerning the whereabouts of the absent member(s) of the family unless the provision of the information would be detrimental to the well-being of the child. States Parties shall further ensure that the submission of such a request shall of itself entail no adverse consequences for the person(s) concerned.

Article 10

1. In accordance with the obligation of States Parties under article 9, paragraph 1, applications by a child or his or her parents to enter or leave a State Party for the purpose of family reunification shall be dealt with by States Parties in a positive, humane and expeditious manner. States Parties shall further ensure that the submission of such a request shall entail no adverse consequences for the applicants and for the members of their family.

2. ในการดำเนินการใด ๆ ตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะให้โอกาสทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว และแสดงความคิดเห็นของตนให้ประจักษ์
3. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่ถูกแยกจากบิดาหรือมารดา หรือจากทั้งคู่ ในอันที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรง ทั้งกับบิดาและมารดาอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่เป็นการขัดต่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก
4. ในกรณีที่มีการแยกเช่นว่านี้ เป็นผลมาจากการกระทำใด ๆ โดยรัฐภาคีต่อบิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดาและมารดา หรือต่อเด็ก เช่น การกักขัง การจำคุก การเนรเทศ การส่งตัวออกนอกประเทศ หรือการเสียชีวิต (รวมทั้ง การเสียชีวิตอันเกิดจากสาเหตุใด ๆ ที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นั้นอยู่ในการควบคุมของรัฐ) หากมีการร้องขอรัฐภาคีนั้นจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับที่อยู่ของสมาชิกของครอบครัวที่หายไปแก่บิดามารดา เด็ก หรือในกรณีที่เหมาะสมแก่สมาชิกคนอื่นของครอบครัว เว้นแต่เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความอยู่ดีของเด็ก อนึ่ง รัฐภาคีจะให้การประกันต่อไปว่า การยื่นคำร้องขอเช่นว่านั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10

1. ตามพันธกรณีของรัฐภาคี ภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 คำร้องของเด็ก หรือบิดามารดาของเด็กที่จะเดินทางเข้าหรือออกนอกรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ของการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัว จะได้รับการดำเนินการโดยรัฐภาคีในลักษณะที่เป็นคุณ มีมนุษยธรรมและรวดเร็ว รัฐภาคีจะประกันอีกด้วยว่า การยื่นคำร้อง ดังกล่าว จะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ร้อง และสมาชิกในครอบครัวของผู้ร้อง

2. A child whose parents reside in different States shall have the right to maintain on a regular basis, save in exceptional circumstances personal relations and direct contacts with both parents. Towards that end and in accordance with the obligation of States Parties under article 9, paragraph 2, States Parties shall respect the right of the child and his or her parents to leave any country, including their own, and to enter their own country. The right to leave any country shall be subject only to such restrictions as are prescribed by law and which are necessary to protect the national security, public order (ordre public), public health or morals or the rights and freedoms of others and are consistent with the other rights recognized in the present Convention.

Article 11

1. States Parties shall take measures to combat the illicit transfer and non-return of children abroad.
2. To this end, States Parties shall promote the conclusion of bilateral or multilateral agreements or accession to existing agreements.

Article 12

1. States Parties shall assure to the child who is capable of forming his or her own views the right to express those views freely in all matters affecting the child, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.
2. For this purpose, the child shall in particular be provided the opportunity to be heard in any judicial and administrative proceedings affecting the child, either directly, or through a representative or an appropriate body, in a manner consistent with the procedural rules of national law.

2. เด็กที่บิดามารดาอาศัยอยู่ต่างรัฐกันกับเด็ก จะมีสิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงกับทั้งบิดาและมารดาได้อย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ เพื่อการนี้และตามพันธกรณีของรัฐภาคีภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็ก และบิดามารดาของเด็ก ในอันที่จะเดินทางออกนอกประเทศใด ๆ รวมทั้งประเทศของตน และสิทธิที่จะเดินทางเข้าประเทศของตน สิทธิที่จะเดินทางออกนอกประเทศใด ๆ จะอยู่ภายใต้ข้อจำกัด ดังที่กำหนดไว้โดยกฎหมายเท่านั้น และซึ่งจำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และสอดคล้องกับสิทธิอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญานี้

ข้อ 11

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จะหยุดยั้งการโยกย้ายเด็ก และการไม่ส่งเด็กกลับคืนจากต่างประเทศที่มีขอบด้วยกฎหมาย
2. เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะส่งเสริมให้มีการจัดทำความตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี หรือการภาคยานุวัติความตกลงที่มีอยู่

ข้อ 12

1. รัฐภาคีจะประกันแก่เด็กที่สามารถ มีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว ซึ่งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นโดยเสรีในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรแก่อายุ และวุฒิภาวะของเด็กนั้น
2. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ เด็กจะได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสที่จะมีสิทธิมีเสียงในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก ไม่ว่าโดยตรง หรือโดยผ่านผู้แทน หรือองค์กรที่เหมาะสม ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายใน

Article 13

1. The child shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of the child's choice.
2. The exercise of this right may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:
 - (a) For respect of the rights or reputations of others; or
 - (b) For the protection of national security or of public order (ordre public), or of public health or morals.

Article 14

1. States Parties shall respect the right of the child to freedom of thought, conscience and religion.
2. States Parties shall respect the rights and duties of the parents and, when applicable, legal guardians, to provide direction to the child in the exercise of his or her right in a manner consistent with the evolving capacities of the child.
3. Freedom to manifest one's religion or beliefs may be subject only to such limitations as are prescribed by law and are necessary to protect public safety, order, health or morals, or the fundamental rights and freedoms of others.

Article 15

1. States Parties recognize the rights of the child to freedom of association and to freedom of peaceful assembly.

ข้อ 13

1. เด็กจะมีสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา ได้รับ หรือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และความคิดทุกลักษณะโดยไม่ถูกจำกัดโดยเขตแดน ไม่ว่าจะโดยวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ ในรูปของศิลปะหรือผ่านสื่ออื่นใดตามที่เด็กเลือก
2. การใช้สิทธิดังกล่าวนี้อาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดบางประการ แต่ข้อจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นข้อจำกัดเช่นที่บัญญัติตามกฎหมาย และเช่นที่จำเป็นเท่านั้น
 - (ก) เพื่อการเคารพต่อสิทธิ และชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือ
 - (ข) เพื่อการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือความสงบเรียบร้อย หรือสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน

ข้อ 14

1. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา
2. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมาย ในกรณีที่เหมาะสมในอันที่จะให้แนวทางแก่เด็กในการใช้สิทธิของตนในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก
3. เสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนา หรือความเชื่อของตนอาจอยู่เพียงภายใต้ข้อจำกัด เช่นที่กำหนดโดยกฎหมายเท่านั้น และเช่นที่จำเป็นที่จะรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น

ข้อ 15

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบ

2. No restrictions may be placed on the exercise of these rights other than those imposed in conformity with the law and which are necessary in a democratic society in the interests of national security or public safety, public order (ordre public), the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others.

Article 16

1. No child shall be subjected to arbitrary or unlawful interference with his or her privacy, family, home or correspondence, nor to unlawful attacks on his or her honour and reputation.
2. The child has the right to the protection of the law against such interference or attacks.

Article 17

States Parties recognize the important function performed by and material from a diversity of national and international sources, especially those aimed at the promotion of his or her social, spiritual and moral well-being and physical and mental health. To this end, States Parties shall:

- (a) Encourage the mass media to disseminate information and material of social and cultural benefit to the child and in accordance with the spirit of Article 29;
- (b) Encourage international co-operation in the production, exchange and dissemination of such information and material from a diversity of cultural, national and international sources;
- (c) Encourage the production and dissemination of children's books;

2. ไม่อาจมีการจำกัดการใช้สิทธิเหล่านี้ นอกเหนือจากข้อจำกัดที่กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับกฎหมาย และที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงแห่งชาติหรือความปลอดภัยของประชาชน ความสงบเรียบร้อย การคุ้มครองด้านสาธารณสุข หรือศีลธรรม หรือการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อ 16

1. เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการ หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือหนังสือโต้ตอบ รวมทั้งจะไม่ถูกระงับโดยมิชอบต่อเกียรติและชื่อเสียง
2. เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการแทรกแซงหรือการกระทำดังกล่าว

ข้อ 17

รัฐภาคียอมรับในหน้าที่อันสำคัญของสื่อมวลชนและจะประกันว่าเด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและวัสดุจากแหล่งต่าง ๆ กัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่มุ่งส่งเสริมความผาสุกทั้งทางสังคม จิตใจ และศีลธรรม ตลอดจนสุขภาพกายและจิตของเด็ก เพื่อการนี้รัฐภาคีจะ

- (ก) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่จะมีประโยชน์ทางสังคมและวัฒนธรรมแก่เด็ก และโดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของข้อ 29
- (ข) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิต แลกเปลี่ยน และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุดังกล่าว จากแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- (ค) ส่งเสริมการผลิตและเผยแพร่หนังสือสำหรับเด็ก

- (d) Encourage the mass media to have particular regard to the linguistic needs of the child who belongs to a minority group or who is indigenous;
- (e) Encourage the development of appropriate guidelines for the protection of the child from information and material injurious to his or her well-being, bearing in mind the provisions of Articles 13 and 18.

Article 18

1. States Parties shall use their best efforts to ensure recognition of the principle that both parents have common responsibilities for the upbringing and development of the child. Parents or, as the case may be, legal guardians, have the primary responsibility for the upbringing and development of the child. The best interests of the child will be their basic concern.
2. For the purpose of guaranteeing and promoting the rights set forth in the present Convention, States Parties shall render appropriate assistance to parents and legal guardians in the performance of their child-rearing responsibilities and shall ensure the development of institutions, facilities and services for the care of children.
3. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that children of working parents have the right to benefit from child-care services and facilities for which they are eligible.

Article 19

1. States Parties shall take all appropriate legislative, administrative, social and educational measures to protect the child from all forms of physical or mental violence, injury or abuse, neglect or negligent treatment, maltreatment or exploitation, including sexual abuse, while in the care of parent(s), legal guardian(s) or any other person who has the care of the child.

(ง) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความจำเป็นทางด้านภาษาของเด็กที่เป็นสมาชิกของชนกลุ่มน้อยหรือชนพื้นเมือง

(จ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันเด็ก จากข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่เป็นอันตรายต่อความอยู่ดีกินดีของเด็ก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ 13 และ 18

ข้อ 18

1. รัฐภาคีจะใช้ความพยายามอย่างที่สุด เพื่อประกันให้มีการยอมรับหลักการที่ว่า ทั้งบิดาและมารดามีความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายแล้วแต่กรณีเป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูและการพัฒนาเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นพื้นฐาน
2. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้หลักประกันและส่งเสริมที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดาและผู้ปกครองตามกฎหมายในอันที่จะปฏิบัติความรับผิดชอบของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจะประกันให้มีการพัฒนาสถาบันการอำนวยความสะดวกและการบริการต่าง ๆ สำหรับการดูแลเด็ก
3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงที่จะประกันว่าบุตรของบิดามารดาที่จะต้องทำงาน มีสิทธิได้รับประโยชน์จากการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่พวกเขาจะมีสิทธิจะได้

ข้อ 19

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิต การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศขณะอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

2. Such protective measures should, as appropriate, include effective procedures for the establishment of social programmes to provide necessary support for the child and for those who have the care of the child, as well as for other forms of prevention and for identification, reporting, referral, investigation, treatment and follow-up of instances of child maltreatment described heretofore, and, as appropriate, for judicial involvement.

Article 20

1. A child temporarily or permanently deprived of his or her family environment, or in whose own best interests cannot be allowed to remain in that environment, shall be entitled to special protection and assistance provided by the State.

2. States Parties shall in accordance with their national laws ensure alternative care for such a child.

3. Such care could include, inter alia, foster placement, kafalah of Islamic law, adoption or if necessary placement in suitable institutions for the care of children. When considering solutions, due regard shall be paid to the desirability of continuity in a child's upbringing and to the child's ethnic, religious, cultural and linguistic background.

Article 21

States Parties that recognize and/or permit the system of adoption shall ensure that the best interests of the child shall be the paramount consideration and they shall:

(a) Ensure that the adoption of a child is authorized only by competent authorities who determine, in accordance with applicable law and procedures and on the basis of all pertinent and reliable information, that the adoption is permissible in view of the child's status concerning parents, relatives and legal guardians and that, if required, the persons concerned have given their informed consent to the adoption on the basis of such counselling as may be necessary;

2. ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึงกระบวนการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระบุ การรายงาน การส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติ และการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติที่ผิดต่อเด็กตามที่ระบุมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อ 20

1. เด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ไม่ว่าจะโดยถาวรหรือชั่วคราว หรือที่ไม่อาจปล่อยให้อยู่ในสภาพที่วุ่นวาย เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กเอง จะได้รับการคุ้มครอง และความช่วยเหลือพิเศษที่จัดให้โดยรัฐ
2. รัฐภาคีจะประกันให้มีการดูแลแก่เด็กเช่นว่านั้นตามกฎหมายภายใน
3. นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว การดูแลดังกล่าวอาจรวมถึง การจัดหาผู้อุปถัมภ์กักพาลาห์ของกฎหมายอิสลาม การรับบุตรบุญธรรม หรือถ้าจำเป็น การจัดให้อยู่ในความดูแลของสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการดูแลเด็กในการพิจารณาถึงหนทางแก้ไขให้คำนึงถึงการควรให้ความต่อเนื่องในการเลี้ยงดูเด็ก และภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาของเด็ก

ข้อ 21

รัฐภาคีซึ่งยอมรับและ/หรือยอมให้มีระบบการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะประกันว่าประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุด และจะ

(ก) ประกันว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้กำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ ว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสถานภาพของเด็กในส่วนที่เกี่ยวกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง และผู้ปกครองตามกฎหมาย และในกรณีที่จำเป็น บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมอย่างผู้เข้าใจเรื่องต่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยได้รับคำปรึกษาตามที่จำเป็น

- (b) Recognize that inter-country adoption may be considered as an alternative means of child's care, if the child cannot be placed in a foster or an adoptive family or cannot in any suitable manner be cared for in the child's country of origin;
- (c) Ensure that the child concerned by inter-country adoption enjoys safeguards and standards equivalent to those existing in the case of national adoption;
- (d) Take all appropriate measures to ensure that, in inter-country adoption, the placement does not result in improper financial gain for those involved in it;
- (e) Promote, where appropriate, the objectives of the present article by concluding bilateral or multilateral arrangements or agreements, and endeavour, within this framework, to ensure that the placement of the child in another country is carried out by competent authorities or organs.

Article 22

1. States Parties shall take appropriate measures to ensure that a child who is seeking refugee status or who is considered a refugee in accordance with applicable international or domestic law and procedures shall, whether unaccompanied or accompanied by his or her parents or by any other person, receive appropriate protection and humanitarian assistance in the enjoyment of applicable rights set forth in the present Convention and in other international human rights or humanitarian instruments to which the said States are Parties.

(ข) ยอมรับว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศอาจถือได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการดูแลเด็ก หากไม่สามารถจัดหาผู้อุปถัมภ์หรือครอบครัวที่รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เด็กได้หรือไม่สามารถให้เด็กได้รับการดูแลด้วยวิธีการอันเหมาะสมในประเทศถิ่นกำเนิดของเด็กนั้น

(ค) ประกันว่าเด็กที่อยู่ในข่ายของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศ จะได้รับมาตรการคุ้มครองและมาตรฐานเช่นเดียวกับที่ใช้อยู่ในกรณีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในประเทศ

(ง) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันว่า ในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศนั้น การจัดหาผู้อุปการะแก่เด็ก จะไม่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการเงินที่ไม่สมควรจากการนั้น

(จ) ส่งเสริมเมื่อเป็นการเหมาะสม ซึ่งความมุ่งหมายของข้อนี้ โดยการจัดทำข้อตกลงหรือความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี และภายในกรอบนี้พยายามที่จะประกันว่า การจัดหาผู้อุปถัมภ์แก่เด็กในอีกประเทศหนึ่งนั้นได้กระทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจ

ข้อ 22

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า เด็กที่ร้องขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัย หรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยตามกฎหมายหรือกระบวนการภายในหรือระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ไม่ว่าจะมิบิดามารดาของเด็กหรือบุคคลอื่น ติดตามมาด้วยหรือไม่ก็ตาม จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมที่เหมาะสมในการได้รับสิทธิที่มิอยู่ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้ และในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรมซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคี

2. For this purpose, States Parties shall provide, as they consider appropriate, co-operation in any efforts by the United Nations and other competent intergovernmental organizations or non-governmental organizations co-operating with the United Nations to protect and assist such a child and to trace the parents or other members of the family of any refugee child in order to obtain information necessary for reunification with his or her family. In cases where no parents or other members of the family can be found, the child shall be accorded the same protection as any other child permanently or temporarily deprived of his or her family environment for any reason, as set forth in the present Convention.

Article 23

1. States Parties recognize that a mentally or physically disabled child should enjoy a full and decent life, in conditions which ensure dignity, promote self-reliance and facilitate the child's active participation in the community.

2. States Parties recognize the right of the disabled child to special care and shall encourage and ensure the extension, subject to available resources, to the eligible child and those responsible for his or her care, of assistance for which application is made and which is appropriate to the child's condition and to the circumstances of the parents or others caring for the child.

3. Recognizing the special needs of a disabled child, assistance extended in accordance with paragraph 2 of the present article shall be provided free of charge, whenever possible, taking into account the financial resources of the parents or others caring for the child, and shall be designed to ensure that the disabled child has effective access to and receives education, training, health care services, rehabilitation services, preparation for employment and recreation opportunities in a manner conducive to the child's achieving the fullest possible social integration and individual development, including his or her cultural and spiritual development.

2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะให้ความร่วมมือตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่ความพยายามใด ๆ ของทั้งองค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับรัฐบาล หรือองค์การที่มีในระดับรัฐบาลอื่นที่มีอำนาจ ซึ่งร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ ในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กเช่นว่า และในการติดตามหาบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นของครอบครัวของเด็กผู้ลี้ภัย เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ไม่สามารถค้นพบบิดามารดาหรือสมาชิกอื่น ๆ ของครอบครัวของเด็กนั้น จะได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัวทั้งที่เป็นการถาวรหรือชั่วคราวไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ดังเช่นที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญานี้

ข้อ 23

1. รัฐภาคียอมรับว่าเด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิต ควรมีชีวิตที่สมบูรณ์และปกติสุข ในสภาวะที่ประกันในศักดิ์ศรี ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และเอื้ออำนาจให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชุมชน
2. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กพิการที่จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษและจะสนับสนุน และประกันที่จะขยายเท่าที่กำลังทรัพยากรจะอำนวยความสะดวกช่วยเหลือซึ่งมีการร้องขอและซึ่งเหมาะสมกับสภาพของเด็ก และสภาพการณ์ของบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก ไปยังเด็กที่อยู่ในเกณฑ์และผู้ที่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก
3. โดยยอมรับความจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ ความช่วยเหลือที่ให้ตามวรรค 2 ของข้อนี้เป็นการให้เปล่าเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงกำลังทรัพย์ของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก และความช่วยเหลือเช่นว่าจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อที่จะประกันว่า เด็กพิการจะสามารถอย่างมีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึง และได้รับการศึกษา การฝึกอบรม การบริการดูแลสุขภาพ การบริการด้านอาชีพ การเตรียมสำหรับการจ้างงาน และโอกาสทางด้านสันติชนในการในลักษณะที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถบรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ ในการเข้าถึงสังคมและการพัฒนาตนเอง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทางวัฒนธรรมและจิตใจด้วย

4. States Parties shall promote, in the spirit of international co-operation, the exchange of appropriate information in the field of preventive health care and of medical, psychological and functional treatment of disabled children, including dissemination of and access to information concerning methods of rehabilitation, education and vocational services, with the aim of enabling States Parties to improve their capabilities and skills and to widen their experience in these areas. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

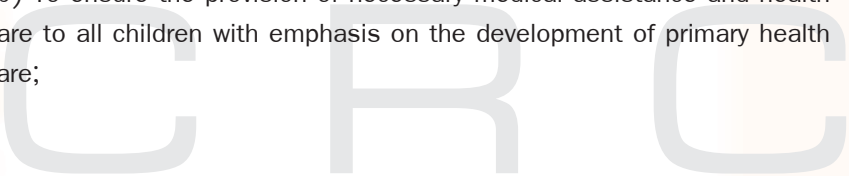
Article 24

1. States Parties recognize the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health and to facilities for the treatment of illness and rehabilitation of health. States Parties shall strive to ensure that no child is deprived of his or her right of access to such health care services forth in the present Convention and in other international human rights or humanitarian instruments to which the said States are Parties.

2. For this purpose, States Parties shall provide, as they consider appropriate, co-operation in any efforts by the United Nations and other competent intergovernmental organizations or non-governmental organizations cooperating with the United Nations to protect and assist such a child and to trace the parents or other members of the family of any refugee child in order to obtain information necessary for reunification with his or her family. In cases where no parents or other members of the family can be found, the child shall be accorded the same protection as any other child permanently or temporarily deprived of his or her family environment for any reason, as set forth in the present Convention.

States Parties shall pursue full implementation of this right and, in particular, shall take appropriate measures:

- (a) To diminish infant and child mortality;
- (b) To ensure the provision of necessary medical assistance and health care to all children with emphasis on the development of primary health care;

4. ภายใต้บรรยากาศความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐภาคีจะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม ในด้านการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และด้านการรักษาเด็กพิการทางการแพทย์ ทางจิตวิทยา และทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งการเผยแพร่ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีฟื้นฟูการศึกษา และการบริการด้านการฝึกอาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้รัฐภาคี สามารถปรับปรุงความสามารถและทักษะ และเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านนี้ ในเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาควรได้รับการคำนึงถึงเป็นพิเศษ

ข้อ 24

1. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกลิดรอนสิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น
2. รัฐภาคีจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้อย่างเต็มที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมดังนี้
 - (ก) ลดการเสียชีวิตของทารกและเด็ก
 - (ข) ประกันให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็น และการดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

- (c) To combat disease and malnutrition, including within the framework of primary health care, through, in particular, the application of readily available technology and through the provision of adequate nutritious foods and clean drinking-water, taking into consideration the dangers and risks of environmental pollution;
- (d) To ensure appropriate pre-natal and post-natal health care for mothers;
- (e) To ensure that all segments of society, in particular parents and children, are informed, have access to education and are supported in the use of basic knowledge of child health and nutrition, the advantages of breast-feeding, hygiene and environmental sanitation and the prevention of accidents;
- (f) To develop preventive health care, guidance for parents and family planning education and services.

3. States Parties shall take all effective and appropriate measures with a view to abolishing traditional practices prejudicial to the health of children.

4. States Parties undertake to promote and encourage international co-operation with a view to achieving progressively the full realization of the right recognized in the present article. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

Article 25

States Parties recognize the right of a child who has been placed by the competent authorities for the purposes of care, protection or treatment of his or her physical or mental health, to a periodic review of the treatment provided to the child and all other circumstances relevant to his or her placement.

(ค) ต่อสู้กับโรคภัยและทุพโภชนาการ รวมทั้งที่อยู่ภายในขอบข่ายของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการอื่นแล้วยังดำเนินการโดยการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่พร้อมแล้ว และโดยการจัดหาอาหารที่ถูกต้องหลักโภชนาการและน้ำดื่มที่สะอาดอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงอันตรายและความเสี่ยงของมลภาวะแวดล้อม

(ง) ประกันให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมแก่มารดา ทั้งก่อนและหลังคลอด

(จ) ประกันว่าทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะบิดามารดาและเด็ก จะได้รับข้อมูลข่าวสาร และเข้าถึงการศึกษาและการสนับสนุนให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่องโภชนาการและสุขภาพเด็ก เรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงลูกด้วยนมมารดา เรื่องอนามัยและสุขาภิบาล สภาพแวดล้อม และเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

(ฉ) พัฒนาการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การแนะแนวแก่บิดามารดา และการให้บริการและการศึกษาในเรื่องการวางแผนครอบครัว

3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพทั้งปวง เพื่อที่จะขจัดทางปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็ก

4. รัฐภาคีรับที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้การดำเนินการให้สิทธิที่ยอมรับในข้อนี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามลำดับเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อ 25

รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็ก ผู้ซึ่งได้รับการจัดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจให้ไปได้รับการดูแล การคุ้มครอง หรือการบำบัดรักษาสุขภาพ ทั้งทางร่างกาย หรือจิตใจในอันที่จะได้รับการทบทวนการบำบัดรักษาที่ให้แก่เด็กเป็นระยะ ๆ ตลอดจนสภาวะแวดล้อมอื่นทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งกล่าว

Article 26

1. States Parties shall recognize for every child the right to benefit from social security, including social insurance, and shall take the necessary measures to achieve the full realization of this right in accordance with their national law.
2. The benefits should, where appropriate, be granted, taking into account the resources and the circumstances of the child and persons having responsibility for the maintenance of the child, as well as any other consideration relevant to an application for benefits made by or on behalf of the child.

Article 27

1. States Parties recognize the right of every child to a standard of living adequate for the child's physical, mental, spiritual, moral and social development.
2. The parent (s) or others responsible for the child have the primary responsibility to secure, within their abilities and financial capacities, the conditions of living necessary for the child's development.
3. States Parties, in accordance with national conditions and within their means, shall take appropriate measures to assist parents and others responsible for the child to implement this right and shall in case of need provide material assistance and support programmes, particularly with regard to nutrition, clothing and housing.
4. States Parties shall take all appropriate measures to secure the recovery of maintenance for the child from the parents or other persons having financial responsibility for the child, both within the State Party and from abroad. In particular, where the person having financial responsibility for the child lives in a State different from that of the child, States Parties shall promote the accession to international agreements or the conclusion of such agreements, as well as the making of other appropriate arrangements.

ข้อ 26

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคม รวมถึงการประกันภัยทางสังคม และจะดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้สิทธินี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ
2. ในกรณีที่เหมาะสม การให้ประโยชน์ควรคำนึงถึงทรัพยากรและสถานะแวดล้อมของเด็ก และบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเด็ก ตลอดจนข้อพิจารณาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอรับประโยชน์ซึ่งกระทำโดยเด็กผู้นั้นหรือตัวแทน

ข้อ 27

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับมาตรฐานของการดำรงชีวิตที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาตัวร่างกาย สมอง จิตใจ ศีลธรรม และสังคมของเด็ก
2. บิดามารดาหรือผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก มีความรับผิดชอบเบื้องต้นที่จะจัดหาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาของเด็ก ทั้งนี้ ตามความสามารถและกำลังทางการเงินของบุคคลเหล่านั้น
3. ตามสภาวะและกำลังความสามารถของประเทศ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะให้ความช่วยเหลือบิดามารดาและผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก ในการดำเนินการตามสิทธินี้และในกรณีที่จำเป็นรัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือด้านวัสดุและแผนงานสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่
4. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะได้รับชดเชยค่าเลี้ยงดูเด็กคืนจากบิดามารดาหรือผู้อื่นที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็ก ทั้งที่อยู่ในรัฐภาคีเองและรัฐอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่บุคคลที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็กอาศัยอยู่ในรัฐอื่น นอกเหนือจากรัฐที่เด็กอาศัยอยู่ รัฐภาคีจะส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีในความตกลงระหว่างประเทศ หรือการจัดทำความตกลงเช่นว่านั้น ตลอดจนการจัดทำข้อตกลงอื่น ๆ ที่เหมาะสม

Article 28

1. States Parties recognize the right of the child to education, and with a view to achieving this right progressively and on the basis of equal opportunity, they shall, in particular:

- (a) Make primary education compulsory and available free to all;
- (b) Encourage the development of different forms of secondary education, including general and vocational education, make them available and accessible to every child, and take appropriate measures such as the introduction of free education and offering financial assistance in case of need;
- (c) Make higher education accessible to all on the basis of capacity by every appropriate means;
- (d) Make educational and vocational information and guidance available and accessible to all children;
- (e) Take measures to encourage regular attendance at schools and the reduction of drop-out rates.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure that school discipline is administered in a manner consistent with the child's human dignity and in conformity with the present Convention.

3. States Parties shall promote and encourage international co-operation in matters relating to education, in particular with a view to contributing to the elimination of ignorance and illiteracy throughout the world and facilitating access to scientific and technical knowledge and modern teaching methods. In this regard, particular account shall be taken of the needs of developing countries.

ข้อ 28

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับ และบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ

(ก) จัดการศึกษาในระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(ข) สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่น การนำมาใช้ซึ่งการศึกษาแบบให้เปล่า และการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่จำเป็น

(ค) ทำให้การศึกษาในระดับสูงเปิดกว้างแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถโดยทุกวิธีการที่เหมาะสม

(ง) ทำให้ข้อมูลข่าวสารและการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ เป็นที่แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน

(จ) ดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคัน

2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า ระเบียบวินัยของโรงเรียนได้กำหนดขึ้น ในลักษณะที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเด็ก และสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

3. รัฐภาคีจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะเกื้อกูลต่อการขจัดความเขลาและการไม่รู้หนังสือทั่วโลก และเอื้ออำนวยให้ได้รับความรู้ทางวิชาการและทางเทคนิค และวิธีการสอนสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

Article 29

1. States Parties agree that the education of the child shall be directed to:
 - (a) The development of the child's personality, talents and mental and physical abilities to their fullest potential;
 - (b) The development of respect for human rights and fundamental freedoms, and for the principles enshrined in the Charter of the United Nations;
 - (c) The development of respect for the child's parents, his or her own cultural identity, language and values, for the national values of the country in which the child is living; the country from which he or she may originate, and for civilizations different from his or her own;
 - (d) The preparation of the child for responsible life in a free society, in the spirit of understanding, peace, tolerance, equality of sexes, and friendship among all peoples, ethnic, national and religious groups and persons of indigenous origin;
 - (e) The development of respect for the natural environment.
2. No part of the present article or Article 28 shall be construed so as to interfere with the liberty of individuals and bodies to establish and direct educational institutions, subject always to the observance of the principles set forth in Paragraph 1 of the present article and to the requirements that the education given in such institutions shall conform to such minimum standards as may be laid down by the State.

Article 30

In those States in which ethnic, religious or linguistic minorities or persons of indigenous origin exist, a child belonging to such a minority or who is indigenous shall not be denied the right, in community with other members of his or her group, to enjoy his or her own culture, to profess and practise his or her own religion, or to use his or her own language.

ข้อ 29

1. รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาของเด็กจะมุ่งไปสู่
 - (ก) การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็กให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน
 - (ข) การพัฒนาความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และต่อหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ
 - (ค) การพัฒนาความเคารพต่อบิดามารดาของเด็ก เอกลักษณะทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กนั้นเอง และต่อค่านิยมของชาติที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ และต่อค่านิยมของชาติถิ่นกำเนิดของเขา และต่ออารยธรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง
 - (ง) การเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่มีความรับผิดชอบในสังคมที่เสรีด้วยจิตสำนึกแห่งความเข้าใจกัน สันติภาพ ความอดกลั้น ความเสมอภาคทางเพศ และมีมิตรภาพในหมู่มวลมนุษยชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชาติ กลุ่มศาสนา ตลอดจนในหมู่คนพื้นเมืองดั้งเดิม
 - (จ) การพัฒนาความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
2. ไม่มีความตอนใดในข้อนี้หรือในข้อ 28 ที่จะได้รับการตีความให้เป็นการก้าวกายเสรีภาพของบุคคลและขององค์กร ในการจัดตั้งและอำนวยการสถาบันทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเคารพต่อหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้เสมอ และต่อเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐได้วางไว้

ข้อ 30

ในรัฐที่มีชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ศาสนา หรือภาษา หรือกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมอาศัยอยู่ เด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยนั้น หรือที่เป็นชนพื้นเมืองจะต้องไม่ถูกปฏิบัติ ซึ่งสิทธิที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรม ที่จะนับถือและปฏิบัติทางศาสนาหรือสิทธิที่จะใช้ภาษาของตนในชุมชนกับสมาชิกอื่นในกลุ่มเดียวกัน

Article 31

1. States Parties recognize the right of the child to rest and leisure, to engage in play and recreational activities appropriate to the age of the child and to participate freely in cultural life and the arts.
2. States Parties shall respect and promote the right of the child to participate fully in cultural and artistic life and shall encourage the provision of appropriate and equal opportunities for cultural, artistic, recreational and leisure activity.

Article 32

1. States Parties recognize the right of the child to be protected from economic exploitation and from performing any work that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development.
2. States Parties shall take legislative, administrative, social and educational measures to ensure the implementation of the present article. To this end, and having regard to the relevant provisions of other international instruments, States Parties shall in particular:
 - (a) Provide for a minimum age or minimum ages for admission to employment;
 - (b) Provide for appropriate regulation of the hours and conditions of employment;
 - (c) Provide for appropriate penalties or other sanctions to ensure the, effective enforcement of the present article.

ข้อ 31

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีการพักผ่อนและเวลาพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรม การเล่นทางสันติภาพที่เหมาะสมตามวัยของเด็ก และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ
2. รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิเด็ก ที่จะเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทางวัฒนธรรมและศิลปะ และจะสนับสนุนการใช้โอกาสที่เหมาะสมเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรม ศิลปะ สันทนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อ 32

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจและจากการทำงานใดที่หน้าจะเป็นการเสี่ยงอันตราย หรือที่ขัดขวางการศึกษาของเด็ก หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคมของเด็ก
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษา เพื่อประกันให้มีการดำเนินการตามข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวและโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ รัฐภาคีจะ
 - (ก) กำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการรับเข้าทำงาน
 - (ข) กำหนดกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงและสภาพการทำงาน
 - (ค) กำหนดบทลงโทษ หรือวิธีการลงโทษอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพื่อประกันให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับจริงจัง

Article 33

States Parties shall take all appropriate measures, including legislative, administrative, social and educational measures, to protect children from the illicit use of narcotic drugs and psychotropic substances as defined in the relevant international treaties, and to prevent the use of children in the illicit production and trafficking of such substances.

Article 34

States Parties undertake to protect the child from all forms of sexual exploitation and sexual abuse. For these purposes, States Parties shall in particular take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent:

- (a) The inducement or coercion of a child to engage in any unlawful sexual activity;
- (b) The exploitative use of children in prostitution or other unlawful sexual practices;
- (c) The exploitative use of children in pornographic performances and materials.

Article 35

States Parties shall take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent the abduction of, the sale of or traffic in children for any purpose or in any form.

ข้อ 33

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหารสังคมและทางการศึกษาที่จะคุ้มครองเด็กจากการใช้โดยผิดกฎหมาย ซึ่งยาเสพติด รวมทั้งสารที่มีพิษต่อจิตประสาทอื่นๆ ที่ได้นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะป้องกันการใช้เด็กเพื่อการผลิต และการค้า โดยผิดกฎหมายซึ่งสารเช่นว่านั้น

ข้อ 34

รัฐภาคีรับที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเพศ และการกระทำทางเพศที่มีขบทุกรูปแบบ เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งมาตรการภายในประเทศ และมาตรการทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกัน (ก) การชักจูง หรือบีบบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใด ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(ข) การแสวงประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี หรือการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(ค) การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร และที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจาร

ข้อ 35

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งในระดับประเทศ ระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อป้องกันการลักพา การขาย หรือการลักลอบค้าเด็ก ไม่ว่าด้วยวัตถุประสงค์ใดหรือในรูปแบบใด

Article 36

States Parties shall protect the child against all other forms of exploitation prejudicial to any aspects of the child's welfare.

Article 37

States Parties shall ensure that:

(a) No child shall be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment. Neither capital punishment nor life imprisonment without possibility of release shall be imposed for offences committed by persons below eighteen years of age;

(b) No child shall be deprived of his or her liberty unlawfully or arbitrarily. The arrest, detention or imprisonment of a child shall be in conformity with the law and shall be used only as a measure of last resort and for the shortest appropriate period of time;

(c) Every child deprived of liberty shall be treated with humanity and respect for the inherent dignity of the human person, and in a manner which takes into account the needs of persons of his or her age. In particular, every child deprived of liberty shall be separated from adults unless it is considered in the child's best interest not to do so and shall have the right to maintain contact with his or her family through correspondence and visits, save in exceptional circumstances;

(d) Every child deprived of his or her liberty shall have the right to prompt access to legal and other appropriate assistance, as well as the right to challenge the legality of the deprivation of his or her liberty before a court or other competent, independent and impartial authority, and to a prompt decision on any such action.

ข้อ 36

รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงประโยชน์ในทุกรูปแบบอื่นทั้งหมดที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใด

ข้อ 37

รัฐภาคีประกันว่า

(ก) จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติ หรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

(ข) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกีดรอนเสรีภาพโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยผลการ จับกุมกักขังหรือจำคุกเด็กจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย และจะใช้เป็นมาตรการสุดท้ายเท่านั้น และให้มีระยะเวลาที่สั้นที่สุดอย่างเหมาะสม

(ค) เด็กทุกคนที่ถูกกีดรอนเสรีภาพจะได้รับการปฏิบัติด้วยมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดของมนุษย์ และในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กทุกคนที่ถูกกีดรอนเสรีภาพจะต้องถูกแยกต่างหากจากผู้ใหญ่ เว้นแต่จะพิจารณาเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กที่จะไม่แยกเช่นนั้น และเด็กจะมีสิทธิที่จะคงการติดต่อกับครอบครัวทางหนังสือโต้ตอบและการเยี่ยมเยียน เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ

(ง) เด็กทุกคนที่ถูกกีดรอนเสรีภาพมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสมโดยพลัน ตลอดจนสิทธิที่จะคัดค้านความชอบด้วยกฎหมายของการกีดรอนเสรีภาพของเขาต่อศาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นที่เป็นอิสระ และเป็นกลาง และที่จะได้รับคำวินิจฉัยโดยพลันต่อการดำเนินการเช่นว่า

Article 38

1. States Parties undertake to respect and to ensure respect for rules of international humanitarian law applicable to them in armed conflicts which are relevant to the child.
2. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons who have not attained the age of fifteen years do not take a direct part in hostilities.
3. States Parties shall refrain from recruiting any person who has not attained the age of fifteen years into their armed forces. In recruiting among those persons who have attained the age of fifteen years but who have not attained the age of eighteen years, States Parties shall endeavour to give priority to those who are oldest.
4. In accordance with their obligations under international humanitarian law to protect the civilian population in armed conflicts, States Parties shall take all feasible measures to ensure protection and care of children who are affected by an armed conflict.

Article 39

States Parties shall take all appropriate measures to promote physical and psychological recovery and social reintegration of a child victim of: any form of neglect, exploitation, or abuse; torture or any other form of cruel, inhuman or degrading treatment or punishment; or armed conflicts. Such recovery and reintegration shall take place in an environment which fosters the health, self-respect and dignity of the child.

ข้อ 38

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพและประกันให้มีความเคารพต่อกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับรัฐภาคี ในกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็ก
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวงที่จะประกันว่าบุคคลที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี จะไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน
3. รัฐภาคีจะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์บุคคลใด ๆ ที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี เข้าประจำในกองทัพ ในการเกณฑ์บุคคลที่มีอายุถึง 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปีนั้น รัฐภาคีจะพยายามเกณฑ์บุคคลที่มีอายุมากที่สุดก่อน
4. ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศในอันที่จะคุ้มครองประชาชนพลเรือน ในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง ที่จะประกันให้มีการคุ้มครองและดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ

ข้อ 39

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลยในรูปแบบใด ๆ การแสวงประโยชน์การกระทำอันมิชอบ การทรมานหรือการลงโทษ หรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้าโดยรูปอื่น หรือการพิพาทกันด้วยอาวุธ การฟื้นฟูหรือการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าว จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีของเด็ก

Article 40

1. States Parties recognize the right of every child alleged as, accused of, or recognized as having infringed the penal law to be treated in a manner consistent with the promotion of the child's sense of dignity and worth, which reinforces the child's respect for the human rights and fundamental freedoms of others and which takes into account the child's age and the desirability of promoting the child's reintegration and the child's assuming a constructive role in society.

2. To this end, and having regard to the relevant provisions of international instruments, States Parties shall, in particular, ensure that:

(a) No child shall be alleged as, be accused of, or recognized as having infringed the penal law by reason of acts or omissions that were not prohibited by national or international law at the time they were committed;

(b) Every child alleged as or accused of having infringed the penal law has at least the following guarantees:

(i) To be presumed innocent until proven guilty according to law;

(ii) To be informed promptly and directly of the charges against him or her, and, if appropriate, through his or her parents or legal guardians, and to have legal or other appropriate assistance in the preparation and presentation of his or her defence;

(iii) To have the matter determined without delay by a competent, independent and impartial authority or judicial body in a fair hearing according to law, in the presence of legal or other appropriate assistance and, unless it is considered not to be in the best interest of the child, in particular, taking into account his or her age or situation, his or her parents or legal guardians;

(iv) Not to be compelled to give testimony or to confess guilt; to examine or have examined adverse witnesses and to obtain the participation and examination of witnesses on his or her behalf under conditions of equality;

ข้อ 40

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ที่จะได้รับการปฏิบัติต่อในลักษณะที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความสำนึกในศักดิ์ศรีและคุณค่าของเด็ก ซึ่งจะเสริมความเคารพของเด็กต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น และในลักษณะที่ต้องคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคม และการมีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของเด็กในสังคม

2. เพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของตราสารระหว่างประเทศ รัฐภาคีประกันว่า

(ก) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าฝ่าฝืนกฎหมายอาญา โดยเหตุแห่งการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ ซึ่งไม่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่การกระทำหรือการงดเว้นการกระทำนั้นเกิดขึ้น

(ข) เด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาอย่างน้อยที่สุดจะได้รับหลักประกัน ดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย

(2) ได้รับแจ้งข้อหาทันทีและโดยตรง และในกรณีที่เหมาะสมโดยผ่านบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสม เพื่อการเตรียมและการสู้คดีของเด็ก

(3) ได้รับการตัดสินโดยไม่ชักช้า โดยหน่วยงานหรือองค์กรทางตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลาง ในการพิจารณาความอย่างยุติธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้มีความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสม เว้นเสียแต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าจะไม่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคำนึงถึงอายุเด็กหรือสถานการณ์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

(4) จะไม่ถูกบังคับให้เบิกความหรือสารภาพผิด สามารถซักถามหรือซักค้านพยาน และให้พยานของตนเข้ามามีส่วนร่วม และให้มีการซักถามพยานแทนตนภายใต้เงื่อนไขแห่งความเท่าเทียมกัน

(v) If considered to have infringed the penal law, to have this decision and any measures imposed in consequence thereof reviewed by a higher competent, independent and impartial authority or judicial body according to law;

(vi) To have the free assistance of an interpreter if the child cannot understand or speak the language used;

(vii) To have his or her privacy fully respected at all stages of the proceedings.

3. States Parties shall seek to promote the establishment of laws, procedures, authorities and institutions specifically applicable to children alleged as, accused of, or recognized as having infringed the penal law, and, in particular:

(a) The establishment of a minimum age below which children shall be presumed not to have the capacity to infringe the penal law;

(b) Whenever appropriate and desirable, measures for dealing with such children without resorting to judicial proceedings, providing that human rights and legal safeguards are fully respected.

4. A variety of dispositions, such as care, guidance and supervision orders; counselling; probation; foster care; education and vocational training programmes and other alternatives to institutional care shall be available to ensure that children are dealt with in a manner appropriate to their well-being and proportionate both to their circumstances and the offence.

Article 41

Nothing in the present Convention shall affect any provisions which are more conducive to the realization of the rights of the child and which may be contained in:

(a) The law of a State Party; or

(b) International law in force for that State.

(5) หากพิจารณาว่าได้มีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ก็ให้การวินิจฉัยหรือมาตรการใดที่กำหนด โดยผลของการวินิจฉัยนั้นได้รับการทบทวนโดยหน่วยงานหรือองค์การทางตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางในระดับสูงขึ้นไป

(6) ให้มีความช่วยเหลือของล่ามโดยไม่คิดมูลค่า หากเด็กไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาที่ใช้อยู่

(7) ในทุกขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาให้เคารพต่อเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างเต็มที่

3. รัฐภาคีจะหาทางส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย กำหนดกระบวนการวิธีพิจารณา จัดตั้งหน่วยงานและสถาบัน ซึ่งจะใช้เป็นกรณีเฉพาะกับเด็กที่ถูกกล่าวหาตั้งข้อหาหรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(ก) การกำหนดอายุขั้นต่ำ ซึ่งเด็กที่มีอายุต่ำกว่านั้น จะถูกถือว่าไม่มีความสามารถที่จะฝ่าฝืนกฎหมายอาญาได้

(ข) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ ให้กำหนดมาตรการที่จะใช้กับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการทางตุลาการ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า สิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองตามกฎหมายจะได้รับการเคารพอย่างเต็มที่ที่อยู่

4. การดำเนินการต่าง ๆ เช่น คำสั่งให้มีการดูแล แหะแหว และควบคุมการให้คำปรึกษา การภาคทัณฑ์ การอุปการะดูแล แผนงานการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ และทางอื่น นอกเหนือจากการให้สถาบันเป็นผู้ดูแล จะต้องมิไว้เพื่อประกันว่าเด็กจะได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสมแก่ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและได้สัดส่วนกับทั้งสภาพการณ์และความผิดของเด็ก

ข้อ 41

ไม่มีส่วนใดในอนุสัญญานี้ จะมีผลกระทบต่อบทบัญญัติใด ๆ ซึ่งชักจูงให้สิทธิของเด็กบังเกิดผลมากกว่า ซึ่งอาจปรากฏอยู่ใน

(ก) กฎหมายของรัฐภาคี หรือ

(ข) กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น

ส่วนที่ 2
หลักเกณฑ์และแบบพิธี
ซึ่งประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญา
ต้องปฏิบัติตาม

Part II:

Rules of Procedures and Implementation

Article 42

States Parties undertake to make the principles and provisions of the Convention widely known, by appropriate and active means, to adults and children alike.

Article 43

1. For the purpose of examining the progress made by States Parties in achieving the realization of the obligations undertaken in the present Convention, there shall be established a Committee on the Rights of the Child, which shall carry out the functions hereinafter provided.

2. The Committee shall consist of ten experts of high moral standing and recognized competent in the field covered by this Convention. The members of the Committee shall be elected by States Parties from among their nationals and shall serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution, as well as to the principal legal systems.

3. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.

4. The initial election to the Committee shall be held no later than six months after the date of the entry into force of the present Convention and thereafter every second year. At least four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall subsequently prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties to the present Convention.

ข้อ 42

รัฐภาคีรับที่จะดำเนินการให้หลักการและบทบัญญัติในอนุสัญญานี้ เป็นที่รับรู้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งแก่ผู้ใหญ่และเด็ก ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและจริงจัง

ข้อ 43

1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบความคืบหน้าของรัฐภาคีในการทำให้พันธกรณีซึ่งจะต้องดำเนินการตามอนุสัญญานี้บังเกิดผล ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้น ซึ่งจะทำหน้าที่ดังที่กำหนดไว้ต่อไปนี้
2. ให้คณะกรรมการประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสิบคน ที่มีสถานะทางศีลธรรมสูง และเป็นที่ยอมรับในความสามารถในด้านที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง รัฐภาคีจะเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการจากคนชาติของตน และสมาชิกของคณะกรรมการนี้จะทำหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการกระจายทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และคำนึงถึงระบบกฎหมายหลัก
3. ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการ โดยการลงคะแนนลับจากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอโดยรัฐภาคี รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจเสนอนามบุคคลจากคนชาติของตนได้หนึ่งคน
4. การเลือกตั้งคณะกรรมการครั้งแรก จะมีขึ้นไม่ช้ากว่า 6 เดือน หลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นให้มีการเลือกตั้งอีกทุกสองปี หนึ่งอย่างน้อย 4 เดือนก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขธิการสหประชาชาติจะทำหนังสือเชิญรัฐภาคีให้เสนอนามผู้สมัครภายใน 2 เดือน หลังจากนั้น เลขธิการฯ จะจัดทำรายชื่อตามลำดับอักษรของผู้ที่ได้รับการเสนอนาม โดยระบุถึงรัฐภาคีที่เป็นผู้เสนอนามและส่งรายชื่อไปยังรัฐภาคีอนุสัญญานี้

5. The elections shall be held at meetings of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At those meetings, for which two thirds of States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

6. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election if renominated. The term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these five members shall be chosen by lot by the Chairman of the meeting.

7. If a member of the Committee dies or resigns or declares that for any other cause he or she can no longer perform the duties of the Committee, the State Party which nominated the member shall appoint another expert from among its nationals to serve for the remainder of the term, subject to the approval of the Committee.

8. The Committee shall establish its own rules of procedure.

9. The Committee shall elect its officers for a period of two years.

10. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Committee. The Committee shall normally meet annually. The duration of the meetings of the Committee shall be determined, and reviewed, if necessary, by a meeting of the States Parties to the present Convention, subject to the approval of the General Assembly.

11. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Convention.

5. การเลือกตั้งจะกระทำขึ้นในการประชุมของรัฐภาคี ซึ่งจัดโดยเลขาธิการฯ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในการประชุมดังกล่าวซึ่ง 2 ใน 3 ของรัฐภาคีประกอบขึ้นเป็นองค์ประชุมนั้น บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด และได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดจากผู้แทนรัฐภาคีที่เข้าร่วมและออกเสียง
6. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในวาระคราวละสี่ปี และจะมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำหากได้รับการเสนอนามอีก สมาชิกห้าคนของสมาชิกทั้งหมดที่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งแรกจะหมดวาระเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบสองปี ประธานของที่ประชุมจะเป็นผู้เลือกนามของสมาชิกทั้งห้านี้ โดยการจับฉลากทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก
7. หากมีสมาชิกคนใดของคณะกรรมการเสียชีวิต หรือลาออก หรือประกาศว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้อีกต่อไปไม่ว่าด้วยเหตุผลใด รัฐภาคีที่เสนอนามสมาชิกผู้นั้นจะแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจากบรรดาคนชาติของตน เพื่อทำหน้าที่ตามวาระที่เหลือ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ
8. คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบ ข้อบังคับการประชุมของตนเอง
9. คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตน โดยมีวาระสองปี
10. การประชุมของคณะกรรมการ โดยปกติจะจัด ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติหรือ ณ สถานที่อื่นที่สะดวกซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการ โดยปกติคณะกรรมการจะประชุมเป็นประจำทุกปี ระยะเวลาในการประชุมของคณะกรรมการจะได้รับการกำหนดและทบทวนในกรณีจำเป็น โดยการประชุมของรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของสมาชิกใหญ่
11. เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการภายใต้อนุสัญญานี้

12. With the approval of the General Assembly, the members of the Committee established under the present Convention shall receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the Assembly may decide.

Article 44

1. States Parties undertake to submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, reports on the measures they have adopted which give effect to the rights recognized herein and on the progress made on the enjoyment of those rights:

- (a) Within two years of the entry into force of the Convention for the State Party concerned;
- (b) Thereafter every five years.

2. Reports made under the present article shall indicate factors and difficulties, if any, affecting the degree of fulfillment of the obligations under the present Convention. Reports shall also contain sufficient information to provide the Committee with a comprehensive understanding of the implementation of the Convention in the country concerned.

3. A State Party which has submitted a comprehensive initial report to the Committee need not, in its subsequent reports submitted in accordance with paragraph 1 (b) of the present article, repeat basic information previously provided.

4. The Committee may request from States Parties further information relevant to the implementation of the Convention.

5. The Committee shall submit to the General Assembly, through the Economic and Social Council, every two years, reports on its activities.

6. States Parties shall make their reports widely available to the public in their own countries.

12. โดยความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่ สมาชิกของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญานี้ จะได้รับเงินตอบแทนจากแหล่งเงินของสหประชาชาติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมัชชาใหญ่เป็นผู้กำหนด

ข้อ 44

1. รัฐภาคีรับที่จะเสนอรายงานต่อคณะกรรมการโดยผ่านเลขาธิการสหประชาชาติในเรื่องมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลรับเอา ซึ่งทำให้สิทธิที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญานี้บังเกิดผล และในเรื่องความคืบหน้าของการใช้สิทธิเหล่านั้น (ก) ภายในสองปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง (ข) ทุกๆ ห้าปี หลังจากนั้น
2. รายงานที่สร้างขึ้นตามข้อนี้ จะระบุถึงปัจจัยและปัญหาต่าง ๆ ถ้ามีที่ส่งผลกระทบต่อระดับของการปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ให้รายงานเหล่านั้นมีข้อมูลข่าวสารเพียงพอสำหรับให้คณะกรรมการมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการดำเนินการตามอนุสัญญาในประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย
3. รัฐภาคีที่ได้เสนอรายงานฉบับเริ่มแรกที่สมบูรณ์ให้แก่คณะกรรมการแล้วไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารพื้นฐานที่ได้ให้ไว้แล้วแต่ต้นอีกในรายงานฉบับต่อ ๆ ไปที่เสนอตามนัยแห่งวรรค 1 (ข) ของข้อนี้
4. คณะกรรมการอาจขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้เพิ่มเติมจากรัฐภาคี
5. คณะกรรมการจะรายงานกิจกรรมของตนต่อสมัชชาใหญ่สหประชาชาติโดยผ่านคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมทุก ๆ สองปี
6. รัฐภาคีจะทำให้รายงานดังกล่าวเป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางในประเทศของตน

Article 45

In order to foster the effective implementation of the Convention and to encourage international co-operation in the field covered by the Convention:

(a) The specialized agencies, the United Nations Children’s Fund, and other United Nations organs shall be entitled to be represented at the consideration of the implementation of such provisions of the present Convention as fall within the scope of their mandate. The Committee may invite the specialized agencies, the United Nations Children’s Fund and other competent bodies as it may consider appropriate to provide expert advice on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their respective mandates. The Committee may invite the specialized agencies, the United Nations Children’s Fund, and other United Nations organs to submit reports on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their activities;

(b) The Committee shall transmit, as it may consider appropriate, to the specialized agencies, the United Nations Children’s Fund and other competent bodies, any reports from States Parties that contain a request, or indicate a need, for technical advice or assistance, along with the Committee’s observations and suggestions, if any, on these requests or indications;

(c) The Committee may recommend to the General Assembly to request the Secretary-General to undertake on its behalf studies on specific issues relating to the rights of the child;

(d) The Committee may make suggestions and general recommendations based on information received pursuant to articles 44 and 45 of the present Convention. Such suggestions and general recommendations shall be transmitted to any State Party concerned and reported to the General Assembly, together with comments, if any, from States Parties.

ข้อ 45

เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านที่อนุสัญญาครอบคลุมถึง

(ก) ทบวงการชำนาญพิเศษต่าง ๆ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติ มีสิทธิเข้าร่วมในการพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติต่าง ๆ ของอนุสัญญานี้ที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนาญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาว่าเหมาะสมให้คำปรึกษาเฉพาะด้านในเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนาญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรของสหประชาชาติอื่น ๆ ให้เสนอรายงานเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญาในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ

(ข) คณะกรรมการจะนำส่งรายงานใด ๆ จากรัฐภาคีที่มีคำร้อง หรือที่ระบุความต้องการคำปรึกษา หรือความช่วยเหลือทางเทคนิค พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อคำร้องขอ หรือข้อระบุความต้องการเหล่านั้น หากมีไปยังทบวงการชำนาญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ ตามที่พิจารณาเห็นเหมาะสม

(ค) คณะกรรมการอาจเสนอแนะต่อสมัชชาใหญ่ ขอให้เลขาธิการฯ ดำเนินการศึกษาในนามของคณะกรรมการในประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวกับสิทธิของเด็ก

(ง) คณะกรรมการอาจจัดทำข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามข้อ 44 และ 45 ของอนุสัญญานี้ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไปดังกล่าว จะถูกส่งไปให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องและรายงานไปยังสมัชชาใหญ่พร้อมข้อวิจารณ์จากรัฐภาคี หากมี

ส่วนที่ 3

กลไกของอนุสัญญาและ
เงื่อนไขในการบังคับใช้

Part III:

Mechanism and Entry into Force

Article 46

The present Convention shall be open for signature by all States.

Article 47

The present Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 49

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ข้อ 46

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง

ข้อ 47

อนุสัญญานี้ต้องได้รับการสัตยาบัน เลขานุการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษา สัตยาบันสาร

ข้อ 48

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดสำหรับการภาคยานุวัติโดยรัฐ เลขานุการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาภาคยานุวัติสาร

ข้อ 49

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบ นับจากวันที่สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบได้มอบไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ
2. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ ภายหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบไว้แล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น ๆ ในวันที่สามสิบนับจากวันที่รัฐนั้น ได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

Article 50

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties, with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly of the United Nations and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Convention and any earlier amendments which they have accepted.

Article 51

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States the text of reservations made by States at the time of ratification or accession.

2. A reservation incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.

3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall then inform all States. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.

ข้อ 50

1. รัฐภาคีใด ๆ อาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ จากนั้นเลขาธิการฯ จะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมานั้นแก่รัฐภาคีต่าง ๆ พร้อมกับคำร้องขอให้รัฐภาคีระบุวัตถุประสงค์การให้มีการประชุมของรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียงต่อข้อเสนอแนะหรือไม่ว่าในกรณีที่อยู่ในสัปดาห์นับจากวันที่ได้ส่งข้อเสนอแนะ มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามเห็นด้วยกับการจัดประชุมดังกล่าว เลขาธิการฯ จะจัดประชุมภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่รัฐภาคีส่วนใหญ่ ซึ่งเข้าประชุมและลงคะแนนเสียงในการประชุมได้รับเอาไว้ จะถูกเสนอต่อสมัชชาใหญ่ เพื่อให้ความเห็นชอบ
2. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับเอาตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ และได้รับการยอมรับโดยเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสามของรัฐภาคี
3. เมื่อข้อแก้ไขมีผลใช้บังคับ ข้อแก้ไขนั้นจะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีที่ให้การยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และตามข้อแก้ไขก่อนหน้านี้ใด ๆ ที่รัฐภาคีดังกล่าวได้ให้การยอมรับแล้ว

ข้อ 51

1. เลขาธิการสหประชาชาติจะรับและเวียนให้รัฐทั้งปวงซึ่งตัวบทข้อสงวนที่รัฐได้กำหนดไว้เมื่อเวลาให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ
2. ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้
3. อาจถอนข้อสงวนในเวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งการถอนนั้นแก่เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งจะแจ้งให้รัฐทั้งปวงทราบต่อไป การแจ้งดังกล่าว จะมีผลนับแต่วันที่เลขาธิการฯ ได้รับการแจ้งนั้น

Article 52

A State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation becomes effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

Article 53

The Secretary-General of the United Nations is designated as the depositary of the present Convention.

Article 54

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness thereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

Citation:

- U.N. Convention on the Rights of the Child (1989). UN General Assembly Document A/RES/44/25.

ข้อ 52

รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ การบอกเลิกจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการฯ ได้รับการแจ้งดังกล่าว

ข้อ 53

เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

ข้อ 54

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งทำไว้เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในอนุสัญญานี้

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
Optional Protocol to the Convention
on the Rights of the Child

เรื่อง

การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก
และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก
The Sale of Children, Child Prostitution,
and Child Pornography

ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ
The Involvement of Children in Armed Conflict

กระบวนการติดต่อร้องเรียน
A Communications Procedure

1. สรุปความเป็นมาของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

1.1 วันที่ 20 พฤศจิกายน 2532 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้การรับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ในการประชุมสมัชชาใหญ่ ณ กรุงนิวยอร์ก และผู้แทนประเทศไทยได้ร่วมให้การรับรองอนุสัญญา

1.2 วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 ที่ประชุมสมัชชาของสหประชาชาติ ได้ประกาศให้การรับรอง และเปิดให้ประเทศต่าง ๆ ลงนามเข้าเป็นภาคีพิธีสารของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก 2 ฉบับ คือ

(1) พิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the child on the sale of children, child prostitution and child pornography) เพิ่มเติมอนุสัญญาข้อ 32 34 และ 35 เพื่อป้องกันการคุ้มครองเด็ก จากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจและทางเพศ โดยประเทศไทยเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2549 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2549

(2) พิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธ (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the child on the involvement of children in armed conflict) เพิ่มเติมอนุสัญญา ข้อ 38 เพื่อประกันว่าเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี จะไม่เข้าร่วมในกองทัพ โดยประเทศไทยเข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2549 และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2549

1.3 วันที่ 19 ธันวาคม 2554 ที่ประชุมสามัญของสหประชาชาติได้ประกาศให้การรับรองพิธีสารเลือกรับ เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure) และเปิดให้ประเทศต่าง ๆ ลงนามเข้าเป็นภาคีพิธีสาร เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2555 เพื่อประกันว่า เด็กจะได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

และพิธีสารเลือกรับ รวมถึงการช่วยเหลือเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ โดยไทยเป็นประเทศที่เข้าร่วมยกร่างพิธีสารและเป็นประเทศแรกที่เข้าเป็นภาคี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2555

2. สาระสำคัญของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก คือ ข้อตกลงเสริมของข้อตกลงที่มีอยู่แล้วของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกประเทศทั้งที่เป็นและไม่เป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก สามารถลงนามเข้าเป็นภาคีได้

2.1 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

พิธีสารฉบับนี้เป็นพิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ 32 34 และ 35 ซึ่งว่าด้วยการแสวงประโยชน์จากเด็กทางเศรษฐกิจและทางเพศ มีสาระประกอบด้วยข้อบท 17 ข้อ โดยมีหลักการที่มุ่งการคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทางเพศ และพัฒนาการทางร่างกายและจิตวิญญาณของเด็ก รายละเอียดโดยสรุปมีดังนี้

ข้อ 1 - 3 ว่าด้วยการห้ามให้มีและกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาสำหรับการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และได้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

- (1) **การขายเด็ก** หมายถึง การกระทำที่เด็กถูกส่งมอบโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลไปยังอีกบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์
- (2) **การค้าประเวณีเด็ก** หมายถึง การใช้เด็กในกิจกรรมทางเพศ เพื่อค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์
- (3) **สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก** หมายถึง การนำเสนอกิจกรรมทางเพศหรือส่วนใดในทางเพศของเด็กจากตัวตนจริงหรือการทำจำลองเพื่อจุดประสงค์ในทางเพศ

ข้อ 4 - 6 ว่าด้วยมาตรการในการกำหนดเขตอำนาจความผิด การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และการสืบสวน สอบสวนหรือกระบวนการทางอาญา ซึ่งรัฐภาคีต้องดำเนินการตามสนธิสัญญาหรือความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือที่มีอยู่ระหว่างกัน ในกรณีที่ไม่มียสนธิสัญญาหรือความตกลงดังกล่าว รัฐภาคีต้องดำเนินการให้รัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งให้การช่วยเหลือ โดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในประเทศของตน

ข้อ 7 ว่าด้วยการกำหนดมาตรการในการริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

ข้อ 8 ว่าด้วยการจัดมาตรการที่เหมาะสมในการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของเด็ก ได้แก่ กระบวนการพิจารณาคดีที่คำนึงถึงความต้องการเป็นพิเศษของเด็ก การคุ้มครองเอกลักษณ์ความเป็นส่วนตัวของเด็กและพยาน เป็นต้น

ข้อ 9 ว่าด้วยนโยบายในการป้องกัน แก่ไข และส่งเสริมความรู้ทางกฎหมายและความตระหนักของสาธารณชน ชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก

ข้อ 10 ว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันแก้ไขปัญหาการบำบัดฟื้นฟู และส่งกลับเด็กผู้ได้รับเคราะห์

ข้อ 11 - 17 ว่าด้วยการจัดทำรายงานหลังจากเข้าเป็นภาคีแล้ว 2 ปี จากนั้นให้เสนอรวมในรายงานผลการดำเนินงานตามอนุสัญญาทุก ๆ 5 ปี และการเข้าเป็นภาคีและการถอนตัวจากพิธีสาร

2.2 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

พิธีสารฉบับนี้เป็นพิธีสารเพิ่มเติมอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กข้อ 38 คือ ห้ามเกณฑ์เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นทหารในภาวะสงคราม ซึ่งเป็นจุดอ่อนของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก มีสาระสำคัญประกอบด้วยข้อบท 13 ข้อ โดยมีหลักการให้รัฐภาคีรับรองสิทธิและประกันว่าบุคคลที่มีอายุไม่ถึง 18 ปี จะไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบและไม่ถูกบังคับให้เข้าร่วมในกองทัพ รายละเอียดโดยสรุปมีดังนี้

ข้อ 1 - 4 ว่าด้วยหลักการเกี่ยวกับการประกันว่าบุคคลที่อายุไม่ถึง 18 ปี จะไม่เข้าร่วมในการสู้รบ รวมถึงการไม่ถูกคัดเลือกโดยไม่มีสมัครใจเข้าร่วมในกองทัพของรัฐบาลี ตลอดจนกลุ่มกองกำลังติดอาวุธ โดยให้รัฐบาลีจัดทำประกาศในกรณีที่มีการคัดเลือก บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าร่วมในกองทัพโดยสมัครใจ

ข้อ 5 - 7 ว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินมาตรการตามข้อบทของพิธีสาร และการให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือระดับพหุภาคีหรือทวิภาคีในด้านการฟื้นฟู ด้านวิชาการ และด้านการเงิน

ข้อ 8 - 13 ว่าด้วยการจัดทำรายงานหลังการเข้าเป็นภาคีแล้ว 2 ปี จากนั้นให้เสนอรวมในรายงานผลการดำเนินงานตามอนุสัญญา ทุก ๆ ปี และการเข้าเป็นภาคีและถอนตัวจากพิธีสาร

2.3 พิธีสารเลือกรับ เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน

พิธีสารฉบับนี้เป็นข้อตกลงเสริมของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเช่นเดียวกับพิธีสารเลือกรับ 2 ฉบับก่อนหน้านี้ ซึ่งว่าด้วยการเปิดโอกาสให้เด็กหรือผู้แทนเด็กมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิเด็กอย่างเป็นธรรมและคำนึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก ประกอบด้วยข้อบท 24 ข้อ โดยมีหลักการคุ้มครองเด็กจากการถูกละเมิดสิทธิตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาและพิธีสารเลือกรับ ด้วยการเชื่อมโยงกระบวนการร้องเรียนภายในประเทศกับกลไกของสหประชาชาติ ซึ่งเด็กหรือผู้แทนเด็กสามารถขอให้คณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติช่วยเหลือดูแลกรณีที่ถูกละเมิดสิทธิและการเยียวยาภายในประเทศล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่น่าจะนำไปสู่การบรรเทาอย่างมีประสิทธิภาพได้ รายละเอียดโดยสรุปมีดังนี้

ข้อ 1 - 4 ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ หลักการทั่วไปเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ ระเบียบขั้นตอน และมาตรการคุ้มครองเพื่อประกันว่าเด็กหรือผู้แทนเด็กจะไม่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดี หรือถูกข่มขู่ใด ๆ จากการเสนอข้อร้องเรียนหรือให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ

ข้อ 5 - 12 ว่าด้วยกระบวนการติดต่อร้องเรียนของบุคคล หลักการการติดต่อร้องเรียนของเด็กหรือผู้แทนเด็ก มาตรการชั่วคราว การรับข้อร้องเรียนไว้พิจารณา การส่งต่อข้อร้องเรียนให้รัฐภาคี การระงับข้อพิพาทอย่างฉันมิตร การพิจารณาข้อร้องเรียน และการติดตาม

ข้อ 13 - 14 ว่าด้วยการไต่สวนกรณีการละเมิดที่ร้ายแรงหรือเป็นระบบ กรณีที่คณะกรรมการได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ว่า รัฐภาคีละเมิดสิทธิที่ระบุไว้ในอนุสัญญาหรือพิธีสารเลือกรับ คณะกรรมการจะเชิญรัฐภาคีตรวจสอบข้อมูลและยื่นข้อสังเกตต่อคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการจะมีการไต่สวนโดยลับ รวมถึงการเยือนรัฐภาคีโดยได้รับความยินยอมจากรัฐภาคี

ข้อ 15 - 24 ว่าด้วยเรื่องความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ การรายงานต่อสมัชชาสหประชาชาติของคณะกรรมการ การเผยแพร่และการให้ข้อมูลของรัฐภาคี การลงนาม การให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติ การบังคับใช้พิธีสารและบทเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

CCRC

Instrument of Accession

WHEREAS the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography was adopted and open for signature, ratification and accession by the United Nations General Assembly resolution A/RES/54/263 of 25 May 2000;

WHEREAS Article 13 paragraph 2 of the aforesaid Protocol stipulates that the Protocol is open to accession by any State that is a party to the Convention and that the instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations; and

WHEREAS Article 14 paragraph 2 of the aforesaid Protocol stipulates that for each State acceding to the Protocol after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of accession.

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND, having considered the aforesaid Protocol, hereby accedes to the same and undertakes to faithfully perform and carry out all the stipulations contained therein.

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Accession is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of Thailand.

DONE at the Ministry of Foreign Affairs, Bangkok, this 22nd Day of December in the Year Two thousand Five hundred and Forty-eight of the Buddhist Era, corresponding to the Year Two thousand and Five of the Christian Era.

(Dr.Kantathi Suphamongkhon)
Minister of Foreign Affairs
of the Kingdom of Thailand

DECLARATION

I, **Dr.kantathi Suphamongkhon, Minister of Foreign Affairs,**

HEREBY DECLARE that the Government of the kingdom of Thailand makes the following declaration in relation to Article 3 paragraph 2 of the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflicts as follows:

1. Military service is compulsory by law. Thai men reaching the age of 18 have a duty to register on the inactive military personnel list. At the age of 21 selected inactive military personnel will become active military personnel. Inactive military personnel may also voluntarily apply to become active military personnel to serve in the national armed forces. Women are exempt from compulsory military service both in times of peace and in times of war, but are subjected to other duties assigned by law.
2. In time of war or national crisis, inactive military personnel (men aged over 18) may be recruited to participate in the armed forces.
3. Admittances to military schools such as Army Non-commissioned Officer school, Air Technical Training School, Navy Non-Commissioned Officer School, Armed Forces Academies Preparatory School and Army, Naval, and Air Forces Academies is on a voluntary basis, depending on the success in the entrance examinations and subject to the consent of parents or legal guardians.
4. High school and university students regardless of gender may voluntarily apply to receive military training from the Army Reserve Command, with the consent of parents or legal guardians, without any exception. Students who complete 3 years' training are exempt from military service (as active military personnel) when they reach the age of 21.

5. Non-governmental militias are prohibited by law, regardless of the age of persons concerned.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and seal.

DONE at Bangkok on 7th February 2006.

A handwritten signature in black ink, reading "Kantathi Suphamongkhon".

(Dr. Kantathi Suphamongkhon)
Minister of Foreign Affairs
of the Kingdom of Thailand

Instrument of Accession

WHEREAS the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict was adopted and open for signature, ratification and accession by the United Nations General Assembly resolution A/RES/54/263 of 25 May 2000;

WHEREAS Article 9 paragraph 2 of the aforesaid Protocol stipulates that the Protocol is open to accession by any State that the instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations; and

WHEREAS Article 10 paragraph 2 of the aforesaid Protocol stipulates that for each State acceding to the Protocol after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of accession.

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND, having considered the aforesaid Protocol, hereby accedes to the same and undertakes to faithfully perform and carry out all the stipulations contained therein, subject to the Declaration as attached hereto.

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Accession is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of Thailand.

CCRC

DONE at the Ministry of Foreign Affairs, Bangkok, this 22nd Day of December in the Year Two thousand Five hundred and Forty-eight of the Buddhist Era, corresponding to the Year Two thousand and Five of the Chistian Era.

A handwritten signature in black ink, reading "Kantathi Suphamongkhon".

(Dr.Kantathi Suphamongkhon)
Minister of Foreign Affairs
of the Kingdom of Thailand

Instrument of Ratification

WHEREAS the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure was signed by the duly authorized Representative of the Kingdom of Thailand on 25 September 2012;

WHEREAS Article 18 paragraph 2 of the aforesaid Protocol stipulates that the Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto and that the Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations; and

WHEREAS Article 19 paragraph 1 of the aforesaid Protocol stipulates that the Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession;

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND, having considered the aforesaid Protocol, hereby confirms and ratifies the same and undertakes to faithfully perform and carry out all the stipulations contained therein.

IN WITNESS WHEREOF, this Instrument of Ratification is signed and sealed by the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of Thailand.

C R C

DONE at the Ministry of Foreign Affairs, Bangkok, this 21st Day of September in the Year Two thousand Five hundred and fifty-five of the Buddhist Era, corresponding to the Year Two thousand and Twelve of the Christian Era.

A handwritten signature in black ink, reading 'Surapong Tovichakchaikul'.

(Surapong Tovichakchaikul)

Minister of Foreign Affairs of the
Kingdom of Thailand

เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก
และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

*The Sale of Children,
Child Prostitution, and Child Pornography*

Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography

The States Parties to the present Protocol,

Considering that, in order further to achieve the purposes of the Convention on the Rights of the Child and the implementation of its provisions, especially articles 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 and 36, it would be appropriate to extend the measures that States Parties should undertake in order to guarantee the protection of the child from the sale of children, child prostitution and child pornography,

Considering also that the Convention on the Rights of the Child recognizes the right of the child to be protected from economic exploitation and from performing any work that is likely to be hazardous or to interfere with the child's education, or to be harmful to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development,

Gravely concerned at the significant and increasing international traffic in children for the purpose of the sale of children, child prostitution and child pornography,

Deeply concerned at the widespread and continuing practice of sex tourism, to which children are especially vulnerable, as it directly promotes the sale of children, child prostitution and child pornography,

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามก ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

รัฐภาคีแห่งพิธีสารฉบับนี้

พิจารณา ว่า เพื่อที่จะให้บรรลุถึงความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และการปฏิบัติตามข้อบทของอนุสัญญาต่อไป โดยเฉพาะข้อ 1 11 21 32 33 34 35 และ 36 จึงเป็นการสมควรที่จะขยายมาตรการที่รัฐภาคีควรดำเนินการ เพื่อที่จะประกันการคุ้มครองเด็กจากการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามก ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

พิจารณาด้วย ว่า อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กยอมรับถึงสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และจากการทำงานใดที่หน่าจะเป็นอันตราย หรือที่ขัดขวางกระบวนการศึกษาของเด็ก หรือที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพหรือต่อพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ จิตวิญญาณ ศีลธรรม หรือ สังคมของเด็ก

เป็นห่วงกังวล อย่างยิ่งต่อการขนย้ายเด็กระหว่างประเทศที่มีความสำคัญและเพิ่มมากขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ในการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

เป็นห่วงกังวล อย่างลึกซึ้งต่อการปฏิบัติอย่างแพร่หลายและต่อเนื่องของการท่องเที่ยวเพื่อการบริการทางเพศ ซึ่งเด็กอยู่ในภาวะอ่อนแอและล่อแหลม ต่ออันตรายอย่างยิ่ง เนื่องจากการท่องเที่ยวเพื่อการบริการทางเพศเป็นการส่งเสริมโดยตรงต่อการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

S C

Recognizing that a number of particularly vulnerable groups, including girl children, are at greater risk of sexual exploitation and that girl children are disproportionately represented among the sexually exploited,

Concerned about the growing availability of child pornography on the Internet and other evolving technologies, and recalling the International Conference on Combating Child Pornography on the Internet, held in Vienna in 1999, in particular its conclusion calling for the worldwide criminalization of the production, distribution, exportation, transmission, importation, intentional possession and advertising of child pornography, and stressing the importance of closer cooperation and partnership between Governments and the Internet industry,

Believing that the elimination of the sale of children, child prostitution and child pornography will be facilitated by adopting a holistic approach, addressing the contributing factors, including underdevelopment, poverty, economic disparities, inequitable socio-economic structure, dysfunctioning families, lack of education, urban-rural migration, gender discrimination, irresponsible adult sexual behaviour, harmful traditional practices, armed conflicts and trafficking in children,

Believing also that efforts to raise public awareness are needed to reduce consumer demand for the sale of children, child prostitution and child pornography, and believing further in the importance of strengthening global partnership among all actors and of improving law enforcement at the national level,

ยอมรับ ว่า กลุ่มผู้ที่อยู่ในภาวะอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายอย่างยิ่งจำนวนหนึ่งซึ่งรวมทั้งเด็กผู้หญิง อยู่ในภาวะเสี่ยงมากยิ่งขึ้นต่อการถูกแสวงประโยชน์ทางเพศและเด็กผู้หญิงเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในบรรดาผู้ที่ถูกแสวงประโยชน์ทางเพศ

เป็นห่วงกังวล ในเรื่องการมีสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กเพิ่มมากขึ้นในอินเทอร์เน็ตและวิทยาการที่พัฒนาเกิดขึ้นใหม่อื่น ๆ และระลึกถึงการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กในอินเทอร์เน็ต ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเวียนนาในปี ค.ศ. 1999 โดยเฉพาะข้อสรุปของการประชุมที่เรียกร้องให้ถือเป็นความผิดอาญาทั่วโลกในการผลิต การแจกจ่าย การส่งออก การส่งต่อการนำเข้า การมีไว้ในครอบครองโดยเจตนา และการโฆษณาสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และเน้นถึงความสำคัญของความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลทั้งหลายกับอุตสาหกรรมอินเทอร์เน็ต

เชื่อมั่น ว่า การจัดการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก จะได้รับการอำนวยความสะดวกด้วยการรับเอาแนวทางที่เป็นองค์รวม กล่าวถึงปัจจัยเกื้อหนุน ซึ่งรวมถึงความด้อยพัฒนา ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมที่ไม่เป็นธรรม ครอบครัวยากจน การปฏิบัติหน้าที่ การขาดการศึกษา การอพยพจากชนบทสู่เมือง การเลือกปฏิบัติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่ขาดความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ การปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่เป็นอันตราย ความขัดแย้งกันด้วยกำลังอาวุธ และการลักลอบค้าเด็ก

เชื่อมั่นด้วย ว่า ความพยายามที่จะยกระดับความตระหนักของสาธารณชนเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อลดอุปสงค์ของผู้บริโภคในการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก รวมทั้งเชื่อมั่นต่อไปในความสำคัญของการสร้างเสริมการทำงานร่วมกันในระดับโลกของผู้ที่มีบทบาททั้งปวงและความสำคัญของการปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมายระดับประเทศให้ดีขึ้น

Noting the provisions of international legal instruments relevant to the protection of children, including the Hague Convention on Protection of Children and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption, the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, the Hague Convention on Jurisdiction, Applicable Law,

Recognition, Enforcement and Cooperation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children, and International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists for the promotion and protection of the rights of the child, Recognizing the importance of the implementation of the provisions of the Programme of Action for the Prevention of the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography and the Declaration and Agenda for Action adopted at the World Congress against Commercial Sexual Exploitation of Children, held in Stockholm from 27 to 31 August 1996, and the other relevant decisions and recommendations of pertinent international bodies,

Taking due account of the importance of the traditions and cultural values of each people for the protection and harmonious development of the child,

Have agreed as follows:

รับทราบ ข้อบทของตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการดำเนินการทางแพ่งต่อการลักพาตัวกระหว่างประเทศ อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยเขตอำนาจ กฎหมายที่ใช้บังคับ

ยอมรับ การบังคับใช้กฎหมาย และความร่วมมือในเรื่องความรับผิดชอบของผู้ปกครอง และมาตรการในการคุ้มครองเด็ก และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เลขที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยฉับพลันในการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็ก

ได้รับ การกระตุ้นโดยการสนับสนุนอย่างท่วมท้นต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยึดมั่นที่มีอยู่อย่างแพร่หลายที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็ก

ยอมรับ ความสำคัญของการปฏิบัติตามข้อบทของแผนปฏิบัติการ เพื่อป้องกันการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และคำประกาศและวาระปฏิบัติที่ได้รับการรับรองในการประชุมระดับโลกเพื่อต่อต้านการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพื่อการค้า ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงสตอกโฮล์ม ระหว่างวันที่ 27 ถึง 31 สิงหาคม ค.ศ. 1996 และข้อตัดสินใจและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ขององค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้

คำนึงถึง ความสำคัญของค่านิยมทางประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลในการคุ้มครองและการพัฒนาอย่างกลมกลืนของเด็กแล้ว ได้ตกลงกัน ดังนี้

S C

Article 1

States Parties shall prohibit the sale of children, child prostitution and child pornography as provided for by the present Protocol.

Article 2

For the purposes of the present Protocol:

- (a) Sale of children means any act or transaction whereby a child is transferred by any person or group of persons to another for remuneration or any other consideration;
- (b) Child prostitution means the use of a child in sexual activities for remuneration or any other form of consideration;
- (c) Child pornography means any representation, by whatever means, of a child engaged in real or simulated explicit sexual activities or any representation of the sexual parts of a child for primarily sexual purposes.

Article 3

1. Each State Party shall ensure that, as a minimum, the following acts and activities are fully covered under its criminal or penal law, whether such offences are committed domestically or transnationally or on an individual or organized basis:

- (a) In the context of sale of children as defined in article 2:
 - (i) Offering, delivering or accepting, by whatever means, a child for the purpose of:

ข้อ 1

รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องห้ามการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กตามที่ระบุไว้ในพิธีสารนี้

ข้อ 2

เพื่อความมุ่งประสงค์ของพิธีสารฉบับนี้

(ก) การขายเด็ก หมายถึง การกระทำหรือการแลกเปลี่ยนใดที่เด็กถูกส่งมอบโดยบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใด ไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง เพื่อค่าตอบแทนหรือเพื่อประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

(ข) การค้าประเวณีเด็ก หมายถึง การใช้เด็กในกิจกรรมทางเพศ เพื่อค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบอื่นใด

(ค) สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก หมายถึง การนำเสนอใด โดยวิธีการใดก็ตาม ที่เด็กเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง ทั้งที่เป็นจริง หรือจำลองขึ้น หรือการนำเสนออวัยวะส่วนใดในทางเพศของเด็ก เพื่อความมุ่งประสงค์หลักในทางเพศ

ข้อ 3

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องประกันว่า อย่างน้อย การกระทำและกิจกรรมต่อไปนี้จะครอบคลุมอยู่ภายใต้กฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะความผิดทั้งหลายเช่นว่านั้น จะกระทำภายในประเทศหรือข้ามชาติ หรือกระทำในลักษณะส่วนบุคคลหรือในลักษณะที่จัดเป็นองค์กร

(ก) ในกรอบความหมายของการขายเด็ก ตามนิยามในข้อ 2

(1) การเสนอ การส่งมอบ หรือการรับไว้ซึ่งเด็ก โดยวิธีการใดก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ

S C

- a. Sexual exploitation of the child;
- b. Transfer of organs of the child for profit;
- c. Engagement of the child in forced labour;

(ii) Improperly inducing consent, as an intermediary, for the adoption of a child in violation of applicable international legal instruments on adoption;

(b) Offering, obtaining, procuring or providing a child for child prostitution, as defined in article 2;

(c) Producing, distributing, disseminating, importing, exporting, offering, selling or possessing for the above purposes child pornography as defined in article 2.

2. Subject to the provisions of the national law of a State Party, the same shall apply to an attempt to commit any of the said acts and to complicity or participation in any of the said acts.

3. Each State Party shall make such offences punishable by appropriate penalties that take into account their grave nature.

4. Subject to the provisions of its national law, each State Party shall take measures, where appropriate, to establish the liability of legal persons for offences established in paragraph 1 of the present article. Subject to the legal principles of the State Party, such liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

5. States Parties shall take all appropriate legal and administrative measures to ensure that all persons involved in the adoption of a child act in conformity with applicable international legal instruments.

- (ก) แสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
- (ข) จัดส่งอวัยวะของเด็กเพื่อผลกำไร
- (ค) นำเด็กมาเพื่อการบังคับใช้แรงงาน

(2) ความยินยอมที่เกิดจากการถูกชักจูงอย่างไม่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นคนกลางในการเจรจาเพื่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งเป็นการละเมิดตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมที่ใช้บังคับอยู่

(ข) การเสนอ การได้มา การจัดหาหรือการจัดให้ซึ่งเด็ก เพื่อการค้าประเวณีเด็กตามนิยามในข้อ 2

(ค) การผลิต การแจกจ่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอ การขาย หรือการครอบครองเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าว ซึ่งสื่อลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กตามนิยามในข้อ 2

2. ภายใต้ขอบทของกฎหมายแห่งชาติของรัฐภาคี จะต้องดำเนินการอย่างเดียวกันกับความพยายาม ในการลงมือกระทำการใดดังกล่าว และการสม্মูร่วมคิดหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำใดดังกล่าว

3. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องทำให้ความผิดเช่นนั้นลงโทษได้โดยบทลงโทษที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงลักษณะที่ร้ายแรงของความผิดนั้น

4. ภายใต้ขอบทของกฎหมายแห่งชาติของตน แต่ละรัฐภาคีจะต้องดำเนินมาตรการตามที่เหมาะสมเพื่อกำหนดความรับผิดชอบของนิติบุคคลสำหรับความผิดที่กำหนดไว้ในวรรคที่ 1 ของข้อนี้ ภายใต้หลักการทางกฎหมายของรัฐภาคี ความรับผิดชอบเช่นนั้นของนิติบุคคลอาจเป็นความรับผิดทางอาญาทางแพ่ง หรือทางการบริหาร

5. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการทางกฎหมายและทางการบริหารทั้งปวงที่เหมาะสมเพื่อประกันว่า บุคคลทั้งปวงที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กระทำการโดยสอดคล้องกับตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่

Article 4

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 3, paragraph 1, when the offences are committed in its territory or on board a ship or aircraft registered in that State.

2. Each State Party may take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences referred to in article 3, paragraph 1, in the following cases:

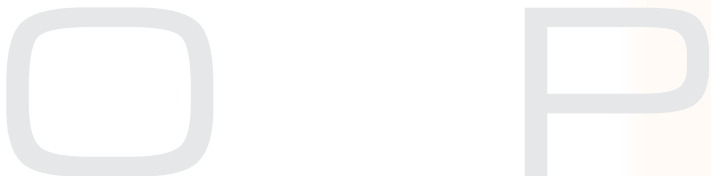
- (a) When the alleged offender is a national of that State or a person who has his habitual residence in its territory;
- (b) When the victim is a national of that State.

3. Each State Party shall also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the aforementioned offences when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to another State Party on the ground that the offence has been committed by one of its nationals.

4. The present Protocol does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

Article 5

1. The offences referred to in article 3, paragraph 1, shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties and shall be included as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them, in accordance with the conditions set forth in such treaties.

ข้อ 4

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินมาตรการเช่นว่านั้นตามที่จำเป็น เพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 เมื่อความผิดทั้งหลายนั้นกระทำในดินแดนของตน หรือบนเรือ หรืออากาศยานที่จดทะเบียนในรัฐนั้น
2. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจดำเนินมาตรการเช่นว่านั้นตามที่จำเป็นเพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (ก) เมื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดเป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือเป็นบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ประจำในดินแดนของรัฐนั้น
 - (ข) เมื่อเด็กผู้เป็นเหยื่อเป็นคนชาติของรัฐนั้น
3. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องดำเนินมาตรการเช่นว่านั้นด้วยตามที่อาจจะจำเป็น เพื่อกำหนดเขตอำนาจของตนเหนือความผิดทั้งหลายที่ได้กล่าวถึงข้างต้น เมื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดปรากฏตัวอยู่ในดินแดนของรัฐนั้น และรัฐนั้นไม่ส่งตัวเขาหรือเธอไปยังอีกรัฐภาคีหนึ่งบนพื้นฐานว่าความผิดนั้น ได้กระทำโดยคนชาติของตนคนหนึ่ง
4. พิธีสารฉบับนี้ไม่ได้เป็นการจำกัดเขตอำนาจการดำเนินการทางอาญาใดที่ใช้ อยู่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ 5

1. ความผิดที่กล่าวถึงในข้อ 3 วรรคที่ 1 จะต้องถือว่ารวมอยู่ในความผิดทั้งหลายที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใดที่มีอยู่ระหว่างรัฐภาคี และจะต้องรวมอยู่ในความผิดทั้งหลายที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนทุกฉบับที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างกันในเวลาต่อมา ตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในสนธิสัญญาเช่นว่านั้น

2. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider the present Protocol to be a legal basis for extradition in respect of such offences. Extradition shall be subject to the conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize such offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Such offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with article 4.

5. If an extradition request is made with respect to an offence described in article 3, paragraph 1, and the requested State Party does not or will not extradite on the basis of the nationality of the offender, that State shall take suitable measures to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

Article 6

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 3, paragraph 1, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. หากรัฐภาคีที่กำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการมีอยู่ของสนธิสัญญาได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากอีกรัฐภาคีหนึ่ง ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกัน รัฐนั้นอาจพิจารณาว่า พิธีสารฉบับนี้เป็นพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดเช่นนั้น การส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
3. รัฐภาคีทั้งหลายที่มีได้กำหนดให้การส่งผู้ร้ายข้ามแดนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการมีอยู่ของสนธิสัญญา จะต้องยอมรับความผิดเช่นนั้นเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันได้ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐภาคีทั้งหลาย ความผิดเช่นนั้นจะต้องได้รับการปฏิบัติเสมือนว่าความผิดนั้นไม่เพียงแต่ได้กระทำในสถานที่ที่ความผิดเหล่านั้นเกิด แต่ยังได้กระทำในดินแดนของรัฐที่จะต้องกำหนดเขตอำนาจตามข้อ 4 ด้วย
5. หากคำร้องขอเพื่อส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้ทำขึ้นโดยเกี่ยวกับความผิดที่กำหนดรายละเอียดไว้ในข้อ 3 วรรคที่ 1 และรัฐที่ได้รับการร้องขอไม่หรือจะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบนฐานเรื่องสัญชาติของผู้กระทำผิด รัฐนั้นจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการยื่นเสนอคดีต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการฟ้องร้องดำเนินคดี

ข้อ 6

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับดำเนินการให้กับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งมาตรการให้ความช่วยเหลืออย่างมากที่สุด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวน หรือกระบวนการทางอาญา หรือกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ที่ร้องขอในเรื่องเกี่ยวข้องกับความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 3 วรรคที่ 1 รวมทั้งความช่วยเหลือในการให้ได้มาซึ่งหลักฐานด้วยการดำเนินการตามอำนาจของตนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกระบวนการนั้น

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 7

States Parties shall, subject to the provisions of their national law:

(a) Take measures to provide for the seizure and confiscation, as appropriate, of:

(i) Goods, such as materials, assets and other instrumentalities used to commit or facilitate offences under the present protocol;

(ii) Proceeds derived from such offences;

(b) Execute requests from another State Party for seizure or confiscation of goods or proceeds referred to in subparagraph (a);

(c) Take measures aimed at closing, on a temporary or definitive basis, premises used to commit such offences.

Article 8

1. States Parties shall adopt appropriate measures to protect the rights and interests of child victims of the practices prohibited under the present Protocol at all stages of the criminal justice process, in particular by:

2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการตามพันธกรณีของตนภายใต้วรรคที่ 1 ของข้อนี้โดยสอดคล้องกับสนธิสัญญาใด หรือความตกลงอื่นว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย ที่อาจมีอยู่ระหว่างกัน ในกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาหรือความตกลงเช่นนั้น รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับดำเนินการให้กับรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งการให้ความช่วยเหลือโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในของตน

ข้อ 7

ภายใต้ขอบทของกฎหมายภายในแห่งชาติของตน รัฐภาคีทั้งหลายจะต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการเพื่อจัดให้มีการยึดและริบทรัพย์สินตามที่เห็นเหมาะสมสำหรับ

(1) สิ่งของ เช่น วัสดุ ทรัพย์สิน และอุปกรณ์เครื่องมืออื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิด ภายใต้พิธีสารฉบับนี้

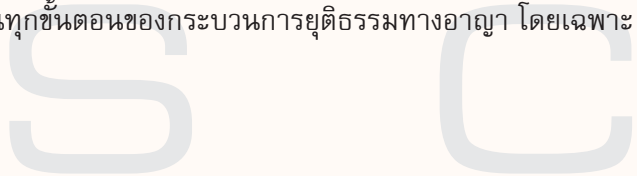
(2) รายได้จากความผิดเช่นนั้น

(ข) ดำเนินการตามคำร้องขอจากรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่ง เพื่อยึดหรือริบสิ่งของหรือรายได้ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) (1) และ (2)

(ค) ดำเนินมาตรการทั้งหลายที่มุ่งไปสู่การปิดโดยชั่วคราวหรือถาวรซึ่งสถานที่ที่ใช้ในการกระทำความผิดเช่นนั้น

ข้อ 8

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับรองมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของเด็กที่เป็นเหยื่อของการปฏิบัติที่ต้องห้ามภายใต้พิธีสารฉบับนี้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยเฉพาะ โดย

- (a) Recognizing the vulnerability of child victims and adapting procedures to recognize their special needs, including their special needs as witnesses;
- (b) Informing child victims of their rights, their role and the scope, timing and progress of the proceedings and of the disposition of their cases;
- (c) Allowing the views, needs and concerns of child victims to be presented and considered in proceedings where their personal interests are affected, in a manner consistent with the procedural rules of national law;
- (d) Providing appropriate support services to child victims throughout the legal process;
- (e) Protecting, as appropriate, the privacy and identity of child victims and taking measures in accordance with national law to avoid the inappropriate dissemination of information that could lead to the identification of child victims;
- (f) Providing, in appropriate cases, for the safety of child victims, as well as that of their families and witnesses on their behalf, from intimidation and retaliation;
- (g) Avoiding unnecessary delay in the disposition of cases and the execution of orders or decrees granting compensation to child victims.

2. States Parties shall ensure that uncertainty as to the actual age of the victim shall not prevent the initiation of criminal investigations, including investigations aimed at establishing the age of the victim.

(ก) การยอมรับความอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายของเด็กผู้เป็นเหยื่อ และการปรับเปลี่ยนกระบวนการวิธีพิจารณาคดี เพื่อยอมรับความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กเหล่านั้น รวมทั้งความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กเหล่านั้นในฐานะพยาน

(ข) การแจ้งให้เด็กผู้เป็นเหยื่อทราบถึงสิทธิ บทบาทของตน และขอบเขต ระยะเวลา และความคืบหน้าของกระบวนการดำเนินคดีและการจัดการกับคดีของเด็กผู้เป็นเหยื่อเหล่านั้น

(ค) การอนุญาตให้ทักษะ ความต้องการ และความห่วงกังวลของเด็กผู้เป็นเหยื่อ ได้รับการนำเสนอ และได้รับการพิจารณาในกระบวนการดำเนินคดี ซึ่งผลประโยชน์ส่วนตัวของเด็กเหล่านั้นได้รับผลกระทบ ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีพิจารณาคดีของกฎหมายแห่งชาติ

(ง) การจัดให้มีการบริการสนับสนุนตามความเหมาะสมแก่เด็กผู้เป็นเหยื่อ ตลอดกระบวนการทางกฎหมาย

(จ) การคุ้มครองตามความเหมาะสมต่อความเป็นส่วนตัวและตัวตนของเด็กผู้เป็นเหยื่อ และการดำเนินมาตรการที่สอดคล้องกับกฎหมายแห่งชาติ เพื่อหลีกเลี่ยงการแพร่กระจายข้อสนเทศอย่างไม่เหมาะสมที่อาจนำไปสู่การระบุตัวตนของเด็กผู้เป็นเหยื่อ

(ฉ) การจัดให้มีการปลอดภัยสำหรับเด็กผู้เป็นเหยื่อในกรณีที่เหมาะสม รวมทั้งความปลอดภัยของครอบครัวและพยานที่กระทำการในนามของเด็กผู้เป็นเหยื่อเหล่านั้นจากการถูกข่มขู่และการแก้แค้น

(ช) การหลีกเลี่ยงความล่าช้าโดยไม่จำเป็นในการจัดการกับคดีและในการดำเนินการตามคำสั่งหรือคำพิพากษาที่ให้มีการชดเชยค่าเสียหายแก่เด็กผู้เป็นเหยื่อ

2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องประกันว่า ความไม่ชัดเจนในเรื่องของอายุที่แท้จริงของเด็กผู้เป็นเหยื่อ จะไม่กีดกันการเริ่มต้นของการสืบสวนสอบสวนทางอาญา รวมทั้งการสืบสวนสอบสวนที่มุ่งไปสู่การกำหนดอายุของผู้เป็นเหยื่อด้วย

3. States Parties shall ensure that, in the treatment by the criminal justice system of children who are victims of the offences described in the present Protocol, the best interest of the child shall be a primary consideration.
4. States Parties shall take measures to ensure appropriate training, in particular legal and psychological training, for the persons who work with victims of the offences prohibited under the present Protocol.
5. States Parties shall, in appropriate cases, adopt measures in order to protect the safety and integrity of those persons and/or organizations involved in the prevention and/or protection and rehabilitation of victims of such offences.
6. Nothing in the present article shall be construed to be prejudicial to or inconsistent with the rights of the accused to a fair and impartial trial.

Article 9

1. States Parties shall adopt or strengthen, implement and disseminate laws, administrative measures, social policies and programmes to prevent the offences referred to in the present Protocol. Particular attention shall be given to protect children who are especially vulnerable to such practices.
2. States Parties shall promote awareness in the public at large, including children, through information by all appropriate means, education and training, about the preventive measures and harmful effects of the offences referred to in the present Protocol. In fulfilling their obligations under this article, States Parties shall encourage the participation of the community and, in particular, children and child victims, in such information and education and training programmes, including at the international level.

3. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องประกันว่า ในการปฏิบัติตามระบบความยุติธรรมทางอาญาต่อเด็กผู้เป็นเหยื่อจากความผิดที่กำหนดรายละเอียดไว้ในพิธีสารฉบับนี้ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กจะต้องเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นก่อนสิ่งใด
4. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการ เพื่อประกันว่าจะมีการฝึกอบรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะการฝึกอบรมทางด้านกฎหมายและด้านจิตวิทยาแก่บุคคลผู้ที่ทำงานกับผู้ตกเป็นเหยื่อจากความผิดที่ห้ามไว้ภายใต้พิธีสารฉบับนี้
5. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับรองมาตรการ ในกรณีที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและบูรณภาพของบุคคล และ/หรือองค์การที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและ/หรือคุ้มครองและฟื้นฟูผู้เป็นเหยื่อจากความผิดเช่นว่านั้น
6. ไม่มีสิ่งใดในข้อนี้จะได้รับการตีความให้เกิดผลกระทบหรือไม่สอดคล้องกับสิทธิของผู้ต้องหาเพื่อให้ได้รับการพิจารณาตัวอย่างยุติธรรมและเป็นกลาง

ข้อ 9

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องรับรองหรือสร้างเสริม ปฏิบัติ และเผยแพร่กฎหมาย มาตรการทางการบริหารนโยบายและโครงการทางสังคมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดตามที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้ จะต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษเพื่อคุ้มครองเด็กผู้ซึ่งอ่อนแอ และล่อแหลมต่ออันตรายอย่างยิ่งจากความผิดเช่นว่านั้น
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องส่งเสริมความตระหนักของสาธารณชนโดยรวมรวมทั้งเด็กโดยผ่านข้อเสนอเทศด้วยวิธีการทั้งปวงที่เหมาะสม การศึกษาและการฝึกอบรม เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและผลกระทบที่เป็นอันตรายของความผิดที่อ้างถึงในพิธีสารนี้ ในการดำเนินการเพื่อในบรรลุพันธกรณีภายใต้ข้อบทนี้ รัฐภาคีทั้งหลายจะกระตุ้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเด็กผู้เป็นเหยื่อในโครงการด้านข้อเสนอเทศ การศึกษา และการฝึกอบรมเช่นว่านั้น รวมทั้งในระดับระหว่างประเทศด้วย

3. States Parties shall take all feasible measures with the aim of ensuring all appropriate assistance to victims of such offences, including their full social reintegration and their full physical and psychological recovery.
4. States Parties shall ensure that all child victims of the offences described in the present Protocol have access to adequate procedures to seek, without discrimination, compensation for damages from those legally responsible.
5. States Parties shall take appropriate measures aimed at effectively prohibiting the production and dissemination of material advertising the offences described in the present Protocol.

Article 10

1. States Parties shall take all necessary steps to strengthen international cooperation by multilateral, regional and bilateral arrangements for the prevention, detection, investigation, prosecution and punishment of those responsible for acts involving the sale of children, child prostitution, child pornography and child sex tourism. States Parties shall also promote international cooperation and coordination between their authorities, national and international non-governmental organizations and international organizations.
2. States Parties shall promote international cooperation to assist child victims in their physical and psychological recovery, social reintegration and repatriation.

3. รัฐภาคีทั้งหลายจะดำเนินมาตรการทั้งปวงที่สามารถกระทำได้ด้วย ความมุ่งหมายในการประกันความช่วยเหลือที่เหมาะสมทั้งปวงแก่ผู้เป็นเหยื่อจากความผิด เช่นว่า รวมทั้งการกลับคืนสู่สังคม และการฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจอย่างเต็มที่ ของบุคคลเหล่านั้น
4. รัฐภาคีทั้งหลายจะประกันว่า เด็กทั้งปวงผู้เป็นเหยื่อจากความผิดที่ได้กำหนด รายละเอียดไว้ในพิธีสารนี้ มีโอกาสที่จะใช้กระบวนการดำเนินการอย่างเพียงพอ ที่จะเรียกร้องให้มีการชดใช้สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากผู้ที่ต้องรับผิดชอบ ตามกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติ
5. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่มีจุดมุ่งหมายในการห้าม อย่างมีประสิทธิภาพ ในการผลิตและแพร่กระจายวัสดุที่โฆษณาความผิดที่ได้ กำหนดรายละเอียดไว้ในพิธีสารฉบับนี้

ข้อ 10

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินขั้นตอนทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อสร้างเสริม ความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยความตกลงพหุภาคี ระดับภูมิภาคและทวิภาคี เพื่อการป้องกัน การติดตาม การสืบสวนสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดี และการลงโทษบุคคลที่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และการท่องเที่ยวที่ใช้เด็ก เพื่อการบริการทางเพศ รัฐภาคีทั้งหลายจะส่งเสริมความร่วมมือและประสานงาน ระหว่างประเทศ ระหว่างหน่วยงาน องค์กรเอกชนในระดับประเทศและระหว่าง ประเทศ และองค์การระหว่างประเทศด้วย
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อ ความช่วยเหลือเด็กผู้เป็นเหยื่อในการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ การคืนสู่สังคม และการกลับคืนถิ่นอาศัย

3. States Parties shall promote the strengthening of international cooperation in order to address the root causes, such as poverty and underdevelopment, contributing to the vulnerability of children to the sale of children, child prostitution, child pornography and child sex tourism.
4. States Parties in a position to do so shall provide financial, technical or other assistance through existing multilateral, regional, bilateral or other programmes.

Article 11

Nothing in the present Protocol shall affect any provisions that are more conducive to the realization of the rights of the child and that may be contained in:

- (a) The law of a State Party;
- (b) International law in force for that State.

Article 12

1. Each State Party shall, within two years following the entry into force of the present Protocol for that State Party, submit a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol.
2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports they submit to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the present Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.
3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of the present Protocol.

3. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องส่งเสริมการสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อจัดการแก้ไขสาเหตุรากฐาน เช่น ความยากจนและความด้อยพัฒนา ที่มีส่วนก่อให้เกิดความอ่อนแอและล่อแหลมต่ออันตรายของเด็กต่อการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และการท่องเที่ยวที่ใช้เด็กเพื่อการบริการทางเพศ
4. รัฐภาคีทั้งหลายที่อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้จะต้องจัดสรรความช่วยเหลือทางการเงิน ทางวิชาการ หรือความช่วยเหลืออื่นที่ผ่านโครงการพหุภาคี ภูมิภาค ทวิภาคีหรือโครงการอื่นที่มีอยู่แล้ว

ข้อ 11

ไม่มีสิ่งใดในพิธีสารนี้จะมีผลกระทบต่อข้อบทใดที่ชักนำไปสู่การบรรลุนิติภาวะของเด็กที่มากกว่าและที่อาจมีอยู่ใน

(ก) กฎหมายของรัฐภาคี

(ข) กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐภาคีนั้น

ข้อ 12

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องเสนอรายงานต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ภายในสองปีหลังจากการมีผลใช้บังคับของพิธีสารฉบับนี้ต่อรัฐภาคีนี้ โดยให้ข้อเสนอเทศ ที่ครบถ้วนว่าด้วยมาตรการที่รัฐได้ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามข้อบทของพิธีสารนี้
2. ภายหลังจากการเสนอรายงานที่ครบถ้วน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องรวบรวมไว้ใน รายงานที่รัฐได้เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก ตามข้อ 44 ของอนุสัญญา ซึ่งข้อเสนอเทศเพิ่มเติมใด ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ รัฐภาคีอื่น ๆ ของพิธีสารนี้จะเสนอรายงานทุก ๆ 5 ปี
3. คณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กอาจร้องขอข้อเสนอเทศเพิ่มเติมจากรัฐภาคี ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้

Article 13

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.
2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State that is a party to the Convention or has signed it. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary- General of the United Nations.

Article 14

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 15

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary- General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any offence that occurs prior to the date on which the denunciation becomes effective. Nor shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter that is already under consideration by the Committee on the Rights of the Child prior to the date on which the denunciation becomes effective.

CO P

ข้อ 13

1. พิธีสารฉบับนี้เปิดให้มีการลงนามโดยรัฐใดที่เป็นภาคีอนุสัญญา หรือได้ลงนามในอนุสัญญา
2. พิธีสารฉบับนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบันและเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญา หรือได้ลงนามในอนุสัญญา สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารจะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 14

1. พิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสามเดือนภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบ
2. สำหรับรัฐภาคีแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่อพิธีสารฉบับนี้ภายหลังการมีผลใช้บังคับของพิธีสาร พิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับหนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของรัฐนั้น

ข้อ 15

1. รัฐภาคีใดอาจถอนตัวจากพิธีสารฉบับนี้ได้ในทุกเวลา โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีอื่น ๆ ของอนุสัญญา และรัฐทั้งปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญา ทราบภายหลังจากนั้นการถอนตัวจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการฯ ได้รับการแจ้ง
2. การถอนตัวเช่นว่านั้นจะไม่มีผลเป็นการปลดปล่อยรัฐภาคีจากพันธกรณีภายใต้พิธีสารฉบับนี้ในกรณีที่มีกระทำความผิดใดเกิดขึ้นก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล ทั้งการถอนตัวเช่นว่านั้นจะไม่มีผลกระทบในทางใดต่อการพิจารณาที่ยังคงดำเนินอยู่ในเรื่องใดที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิเด็กแล้ว ก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล

Article 16

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments they have accepted.

Article 17

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

ข้อ 16

1. รัฐภาคีใดอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ จากนั้นเลขาธิการฯ จะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมาแก่รัฐภาคีทั้งหลายพร้อมทั้งคำร้องขอที่รัฐภาคี ระบุว่า รัฐภาคีนั้นเห็นชอบให้จัดการประชุมรัฐภาคีเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียงต่อข้อเสนอนั้นหรือไม่ ในกรณีที่อยู่ในสี่เดือนนับจากวันที่ได้แจ้งข้อเสนอนั้นว่ามีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามเห็นชอบกับการจัดประชุมเช่นนั้น เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดให้มีการประชุมภายใต้การอุปถัมภ์ของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่รับรองโดยรัฐภาคีส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุมจะต้องเสนอต่อสมัชชาสหประชาชาติ เพื่อให้ความเห็นชอบ
2. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรคที่ 1 ของข้อนี้ จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาสหประชาชาติ และได้รับการยอมรับด้วยคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของรัฐภาคี
3. เมื่อข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้ ข้อแก้ไขนี้จะมีผลผูกพันแก่รัฐภาคีทั้งหลายที่ได้รับการยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามข้อบทของพิธีสารฉบับนี้และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น ที่รัฐภาคีเหล่านั้นได้ยอมรับแล้ว

ข้อ 17

1. พิธีสารฉบับนี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ ณ หอเก็บเอกสารของสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องจัดส่งสำเนารับรองถูกต้องของพิธีสารฉบับนี้ให้แก่รัฐภาคีทั้งปวงของอนุสัญญา และรัฐทั้งปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญา

S C

*เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็ก
ในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ*

*The Involvement of Children
in Armed Conflict*

Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict

The States Parties to the present Protocol,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists to strive for the promotion and protection of the rights of the child,

Reaffirming that the rights of children require special protection, and calling for continuous improvement of the situation of children without distinction, as well as for their development and education in conditions of peace and security,

Disturbed by the harmful and widespread impact of armed conflict on children and the long-term consequences it has for durable peace, security and development,

Condemning the targeting of children in situations of armed conflict and direct attacks on objects protected under international law, including places that generally have a significant presence of children, such as schools and hospitals,

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

รัฐภาคีแห่งพิธีสารฉบับนี้

ได้รับการกระตุ้น โดยการสนับสนุนอย่างท่วมท้นต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยึดมั่นที่มีอยู่อย่างแพร่หลายเพื่อมุ่งมั่นไปสู่การส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิเด็ก

เน้นย้ำ ว่า สิทธิของเด็กต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษและเรียกร้องให้มีการปรับปรุงสถานการณ์ของเด็กให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปราศจากการแบ่งแยก รวมทั้งพัฒนาการศึกษาของเด็กภายใต้สันติภาพและความมั่นคง

มีความเศร้าสลดใจ ในเรื่องผลกระทบที่เป็นอันตรายอย่างแพร่หลายจากความขัดแย้งกันด้วยอาวุธที่มีต่อเด็ก และผลที่เกิดตามมาในระยะยาวที่มีต่อสันติภาพ ความมั่นคงและการพัฒนาที่ถาวร

ประณามการใช้เด็ก เป็นเป้าในสถานการณ์ความขัดแย้งกันด้วยอาวุธและการโจมตี โดยตรงต่อวัตถุที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งสถานที่ทั้งหลายที่โดยทั่วไปมีเด็กอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น โรงเรียนและโรงพยาบาล

A C

Noting the adoption of the Rome Statute of the International Criminal Court, in particular, the inclusion therein as a war crime, of conscripting or enlisting children under the age of 15 years or using them to participate actively in hostilities in both international and non-international armed conflicts,

Considering therefore that to strengthen further the implementation of rights recognized in the Convention on the Rights of the Child there is a need to increase the protection of children from involvement in armed conflict,

Noting that article 1 of the Convention on the Rights of the Child specifies that, for the purposes of that Convention, a child means every human being below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier,

Convinced that an optional protocol to the Convention that raises the age of possible recruitment of persons into armed forces and their participation in hostilities will contribute effectively to the implementation of the principle that the best interests of the child are to be a primary consideration in all actions concerning children,

Noting that the twenty-sixth International Conference of the Red Cross and Red Crescent in December 1995 recommended, inter alia, that parties to conflict take every feasible step to ensure that children below the age of 18 years do not take part in hostilities,

Welcoming the unanimous adoption, in June 1999, of International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour, which prohibits, inter alia, forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict,

รับทราบ การรับรองธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ธรรมนูญนั้นให้อาชญากรรมสงครามรวมถึงการเกณฑ์หรือการกำหนดให้เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี หรือการใช้เด็กเหล่านั้นให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการสู้รบในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธทั้งระหว่างประเทศและที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศด้วย

จึงพิจารณา ว่า เพื่อสร้างเสริมการปฏิบัติตามสิทธิที่ได้ยอมรับในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กต่อไป มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มการคุ้มครองเด็กจากการเข้าไปเกี่ยวพันในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

รับทราบ ว่า ข้อ 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กระบุว่า เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานั้น เด็กหมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น

เชื่อ ว่า พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาที่เพิ่มอายุของบุคคลที่อาจได้รับการคัดเลือกเข้าสู่กองทัพ และการเข้ามีส่วนร่วมในการสู้รบจะมีส่วนช่วยอย่างมีประสิทธิภาพที่จะปฏิบัติตามหลักการที่ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณา ก่อนสิ่งอื่นในทุกการกระทำที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

รับทราบ ว่า การประชุมระหว่างประเทศของกาชาดสากลและสภาชั่งวงเดือนแดง ครั้งที่ 26 เมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1995 เสนอแนะว่า นอกเหนือจากสิ่งอื่นให้คู่กรณีในความขัดแย้งดำเนินการทุกขั้นตอนที่เป็นไปได้เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสู้รบ

แสดงความยินดี ต่อการรับรองโดยเอกฉันท์ ซึ่งอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศเลขที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการกระทำโดยทันที เพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็ก เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1999 ซึ่งนอกเหนือจากสิ่งอื่นยังห้ามการคัดเลือกโดยการใช้กำลังหรือการบังคับเพื่อการใช้เด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

Condemning with the gravest concern the recruitment, training and use within and across national borders of children in hostilities by armed groups distinct from the armed forces of a State, and recognizing the responsibility of those who recruit, train and use children in this regard,

Recalling the obligation of each party to an armed conflict to abide by the provisions of international humanitarian law,

Stressing that the present Protocol is without prejudice to the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations, including Article 51, and relevant norms of humanitarian law,

Bearing in mind that conditions of peace and security based on full respect of the purposes and principles contained in the Charter and observance of applicable human rights instruments are indispensable for the full protection of children, in particular during armed conflicts and foreign occupation,

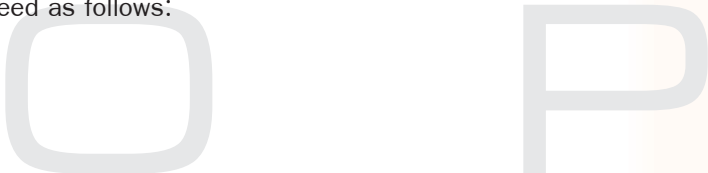
Recognizing the special needs of those children who are particularly vulnerable to recruitment or use in hostilities contrary to the present Protocol owing to their economic or social status or gender,

Mindful of the necessity of taking into consideration the economic, social and political root causes of the involvement of children in armed conflicts,

Convinced of the need to strengthen international cooperation in the implementation of the present Protocol, as well as the physical and psychosocial rehabilitation and social reintegration of children who are victims of armed conflict,

Encouraging the participation of the community and, in particular, children and child victims in the dissemination of informational and educational programmes concerning the implementation of the Protocol,

Have agreed as follows:

ประณาม ด้วยความวิตกกังวลอย่างยิ่งที่สุดต่อการคัดเลือก การฝึกอบรมและการใช้เด็กทั้งภายในและข้ามเขตแดนประเทศในการสู้รบ โดยกลุ่มกองกำลังติดอาวุธที่ไม่ใช่กองทัพของรัฐรับว่าเป็นความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้นผู้ซึ่งคัดเลือก ฝึกอบรมและใช้เด็กเพื่อการนี้

ระลึก ว่าเป็นพันธกรณีของแต่ละฝ่ายในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรม

เห็น ว่า พิธีสารฉบับนี้ไม่มีผลกระทบต่อความมุ่งประสงค์และหลักการที่อยู่ในกฎบัตรของสหประชาชาติ รวมทั้งข้อที่ 51 และบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้องของกฎหมายด้านมนุษยธรรม

คำนึงถึง ว่า สภาวะของสันติภาพและความมั่นคงบนพื้นฐานของความเคารพอย่างเต็มที่ต่อความมุ่งประสงค์และหลักการที่อยู่ในกฎบัตรนั้น และการให้ความยอมรับต่อตราสารทางด้านสิทธิมนุษยชนที่ใช้บังคับอยู่ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งยวดต่อการคุ้มครองเด็กอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระหว่างความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ และการยึดครองของต่างชาติ

ยอมรับ ความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กเหล่านั้น ผู้ซึ่งอยู่ในภาวะอ่อนแอและล่อแหลมเป็นอย่างยิ่ง ต่อการถูกคัดเลือกหรือถูกใช้ในการสู้รบที่ขัดกับพิธีสารฉบับนี้ เนื่องจากสถานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม หรือเพศของเด็กเหล่านั้น

คำนึงถึง ความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในเรื่องสาเหตุพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของความเกี่ยวข้องกันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

เชื่อมั่น ในความจำเป็นที่จะต้องสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการปฏิบัติตามพิธีสารฉบับนี้ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ และบูรณาการทางสังคมของเด็กที่เป็นเหยื่อของความขัดแย้งด้วยอาวุธ

กระตุ้น ให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาคม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก และเด็กที่เป็นเหยื่อในการเผยแพร่โครงการข้อเสนอแนะและด้านการศึกษาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้ ได้ตกลงกันตั้งนี้

Article 1

States Parties shall take all feasible measures to ensure that members of their armed forces who have not attained the age of 18 years do not take a direct part in hostilities.

Article 2

States Parties shall ensure that persons who have not attained the age of 18 years are not compulsorily recruited into their armed forces.

Article 3

1. States Parties shall raise the minimum age for the voluntary recruitment of persons into their national armed forces from that set out in article 38, paragraph 3, of the Convention on the Rights of the Child, taking account of the principles contained in that article and recognizing that under the Convention persons under the age of 18 years are entitled to special protection.

2. Each State Party shall deposit a binding declaration upon ratification of or accession to the present Protocol that sets forth the minimum age at which it will permit voluntary recruitment into its national armed forces and a description of the safeguards it has adopted to ensure that such recruitment is not forced or coerced.

3. States Parties that permit voluntary recruitment into their national armed forces under the age of 18 years shall maintain safeguards to ensure, as a minimum, that:

- (a) Such recruitment is genuinely voluntary;
- (b) Such recruitment is carried out with the informed consent of the person's parents or legal guardians;
- (c) Such persons are fully informed of the duties involved in such military service;
- (d) Such persons provide reliable proof of age prior to acceptance into

ข้อ 1

รัฐภาคีทั้งหลายจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง เพื่อประกันว่าสมาชิกของกองทัพของตน ซึ่งอายุไม่ถึง 18 ปี จะไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ

ข้อ 2

รัฐภาคีทั้งหลายจะประกันว่า บุคคลที่อายุไม่ถึง 18 ปี จะไม่ถูกคัดเลือกโดยการบังคับให้เข้าร่วมในกองทัพของตน

ข้อ 3

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะเพิ่มเกณฑ์อายุขั้นต่ำ สำหรับการคัดเลือกบุคคลโดยสมัครใจเพื่อเข้าร่วมในกองทัพแห่งชาติของตนจากที่กำหนดไว้ในข้อ 38 วรรค 3 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยคำนึงถึงหลักการที่อยู่ในข้อนั้นและโดยยอมรับว่า ภายใต้อนุสัญญา บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี จะได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ

2. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะมอบคำประกาศที่มีลักษณะผูกพันเมื่อให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่อพิธีสารฉบับนี้ ซึ่งกำหนดอายุขั้นต่ำที่รัฐนั้นจะอนุญาตให้บุคคลรับการคัดเลือกโดยสมัครใจเข้าร่วมกองทัพแห่งชาติของตน และคำอธิบายของการพิทักษ์ความปลอดภัยที่รัฐได้รับรองเพื่อประกันว่า การคัดเลือกเช่นนั้นไม่ได้เป็นการใช้กำลังบังคับหรือเป็นการบีบคั้น

3. รัฐภาคีทั้งหลายที่อนุญาตให้มีการคัดเลือกเข้าร่วมกองทัพแห่งชาติของตนโดยสมัครใจด้วยเกณฑ์อายุต่ำกว่า 18 ปี จะคงไว้ซึ่งการพิทักษ์ความปลอดภัยเพื่อประกันว่าอย่างน้อยที่สุด

- (ก) การคัดเลือกเช่นนั้น เป็นไปด้วยความสมัครใจอย่างแท้จริง
- (ข) การคัดเลือกเช่นนั้น ดำเนินไปด้วยความยินยอมของบิดา มารดาของบุคคลดังกล่าวหรือของผู้ปกครองตามกฎหมาย ซึ่งได้รับการแจ้งข้อมูลแล้ว
- (ค) บุคคลผู้นั้นได้รับแจ้งข้อมูลอย่างเต็มที่ถึงภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ทางทหารเช่นนั้น

4. Each State Party may strengthen its declaration at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall inform all States Parties. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.
5. The requirement to raise the age in paragraph 1 of the present article does not apply to schools operated by or under the control of the armed forces of the States Parties, in keeping with articles 28 and 29 of the Convention on the Rights of the Child.

Article 4

1. Armed groups that are distinct from the armed forces of a State should not, under any circumstances, recruit or use in hostilities persons under the age of 18 years.
2. States Parties shall take all feasible measures to prevent such recruitment and use, including the adoption of legal measures necessary to prohibit and criminalize such practices.
3. The application of the present article shall not affect the legal status of any party to an armed conflict.

Article 5

Nothing in the present Protocol shall be construed as precluding provisions in the law of a State Party or in international instruments and international humanitarian law that are more conducive to the realization of the rights of the child.

4. รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจสร้างเสริมค่าประกาศของตนในเวลาใด ๆ โดยการแจ้งให้มีผลดังกล่าวต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีทั้งปวงทราบ การแจ้งเช่นว่าให้มีผลในวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น
5. ข้อกำหนดที่จะเพิ่มอายุตามวรรคที่ 1 ของข้อนี้ ไม่ใช่บังคับกับโรงเรียนที่ดำเนินการโดย หรืออยู่ภายใต้การควบคุมของกองทัพของรัฐภาคีทั้งหลาย เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 28 และ 29 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ข้อ 4

1. กลุ่มกองกำลังติดอาวุธที่ไม่ใช่กองทัพของรัฐไม่ควรคัดเลือกหรือใช้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ในการสู้รบไม่ว่าภายใต้สภาวะการณ์ใด ๆ
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะต้องดำเนินมาตรการทั้งปวงที่สามารถกระทำได้ เพื่อป้องกันการคัดเลือกและการใช้เช่นว่านั้น รวมทั้งการรับรองมาตรการทางกฎหมายที่จำเป็นที่จะห้ามและกำหนดให้การกระทำเช่นว่าเป็นความผิดอาญา
3. การบังคับใช้ข้อนี้จะไม่กระทบต่อสถานะทางกฎหมายของฝ่ายใดในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

ข้อ 5

ไม่มีสิ่งใดในพิธีสารฉบับนี้ที่จะได้รับการพิจารณาตีความเป็นการห้ามใช้ข้อบทในกฎหมายของรัฐภาคีหรือในตราสารระหว่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรมที่เอื้อต่อการบรรลุซึ่งสิทธิเด็กที่มากกว่า

A C

Article 6

1. Each State Party shall take all necessary legal, administrative and other measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions of the present Protocol within its jurisdiction.
2. States Parties undertake to make the principles and provisions of the present Protocol widely known and promoted by appropriate means, to adults and children alike.
3. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons within their jurisdiction recruited or used in hostilities contrary to the present Protocol are demobilized or otherwise released from service. States Parties shall, when necessary, accord to such persons all appropriate assistance for their physical and psychological recovery and their social reintegration.

Article 7

1. States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol, including in the prevention of any activity contrary thereto and in the rehabilitation and social reintegration of persons who are victims of acts contrary thereto, including through technical cooperation and financial assistance. Such assistance and cooperation will be undertaken in consultation with the States Parties concerned and the relevant international organizations.

ข้อ 6

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินมาตรการทั้งปวงที่จำเป็นทางกฎหมาย ทางการบริหาร และมาตรการอื่น ๆ เพื่อประกันการปฏิบัติตามและการใช้บังคับที่มีประสิทธิภาพของข้อบทของพิธีสารนี้ภายในขอบเขตอำนาจของตน
2. รัฐภาคีทั้งหลายจะดำเนินการที่จะทำให้หลักการและข้อบทของพิธีสารนี้เป็นที่รับทราบ โดยกว้างขวางและได้รับการส่งเสริมโดยวิธีการที่เหมาะสมแก่ผู้ใหญ่และเด็กเช่นเดียวกัน
3. รัฐภาคีทั้งหลายจะดำเนินมาตรการทั้งปวงที่สามารถจะกระทำได้ เพื่อประกันว่าบุคคลภายใต้เขตอำนาจของตนซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือถูกใช้ในการสู้รบที่ขัดกับพิธีสารฉบับนี้ จะได้รับการสลายกำลังไปหรือมิฉะนั้นจะได้รับการปลดประจำการ ในกรณีจำเป็นรัฐภาคีทั้งหลายจะให้ความช่วยเหลือทั้งปวงที่เหมาะสมแก่บุคคลเหล่านั้น สำหรับการฟื้นฟูทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 7

1. รัฐภาคีทั้งหลายจะร่วมมือในการปฏิบัติตามพิธีสารฉบับนี้ รวมทั้งในการป้องกันกิจกรรมใด ๆ ที่ขัดต่อพิธีสาร และร่วมมือในการฟื้นฟูและการกลับคืนสู่สังคมของบุคคลซึ่งเป็นเหยื่อของการกระทำที่ขัดต่อพิธีสาร รวมทั้งโดยผ่านความร่วมมือด้านวิชาการและความช่วยเหลือทางด้านการเงิน ความช่วยเหลือและความร่วมมือเช่นว่านั้นจะดำเนินการโดยการหารือกับรัฐภาคีทั้งหลายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

A C

2. States Parties in a position to do so shall provide such assistance through existing multilateral, bilateral or other programmes or, inter alia, through a voluntary fund established in accordance with the rules of the General Assembly.

Article 8

1. Each State Party shall, within two years following the entry into force of the present Protocol for that State Party, submit a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol, including the measures taken to implement the provisions on participation and recruitment.

2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports it submits to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.

3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of the present Protocol.

Article 9

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.

2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. รัฐภาคีทั้งหลายที่อยู่ในฐานะที่จะดำเนินการดังกล่าว จะต้องให้ความช่วยเหลือเช่นว่านั้นโดยผ่านโครงการที่มีอยู่ในระดับพหุภาคี ทวิภาคี หรือโครงการอื่น ๆ หรือนอกเหนือจากสิ่งอื่นโดยผ่านกองทุนบริจาค โดยสมัครใจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของสมาชิกสหประชาชาติ

ข้อ 8

1. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องเสนอรายงานต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กภายในสองปีหลังจากการมีผลใช้บังคับของพิธีสารฉบับนี้ต่อรัฐภาคีนั้น โดยให้ข้อเสนอแนะที่ครบถ้วนว่าด้วยมาตรการที่รัฐได้ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามข้อบทของพิธีสาร รวมทั้งมาตรการที่ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามข้อบทว่าด้วยการมีส่วนร่วมและการคัดเลือก
2. ภายหลังจากการเสนอรายงานที่ครบถ้วน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะรวบรวมไว้ในรายงานที่รัฐได้เสนอต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กตามข้อ 44 ของอนุสัญญา ซึ่งข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใด ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพิธีสาร รัฐภาคีอื่น ๆ ของพิธีสาร จะเสนอรายงานทุก ๆ ห้าปี
3. คณะกรรมการสิทธิเด็กอาจร้องขอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากรัฐภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพิธีสารนี้

ข้อ 9

1. พิธีสารนี้เปิดให้มีการลงนามโดยรัฐใด ที่เป็นภาคีอนุสัญญา หรือได้ลงนามในอนุสัญญา
2. พิธีสารฉบับนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบันและเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารจะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

3. The Secretary-General, in his capacity as depositary of the Convention and the Protocol, shall inform all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention of each instrument of declaration pursuant to article 3.

Article 10

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 11

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General. If, however, on the expiry of that year the denouncing State Party is engaged in armed conflict, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act that occurs prior to the date on which the denunciation becomes effective. Nor shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter that is already under consideration by the Committee on the Rights of the Child prior to the date on which the denunciation becomes effective.

3. เลขานุการสหประชาชาติในฐานะผู้เก็บรักษาสนธิสัญญาและพิธีสาร จะต้องแจ้งตราสารของคำประกาศตามข้อ 3 แต่ละฉบับให้รัฐภาคีทั้งปวงของอนุสัญญา และรัฐทั้งปวงที่ได้ลงนามอนุสัญญาทราบ

ข้อ 10

1. พิธีสารฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสามเดือนภายหลังการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบ
2. สำหรับรัฐภาคีแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติต่อพิธีสารฉบับนี้ ภายหลังการมีผลใช้บังคับของพิธีสาร พิธีสารนี้จะมีผลใช้บังคับหนึ่งเดือนหลังจากวันที่มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของรัฐนั้น

ข้อ 11

1. รัฐภาคีใดอาจถอนตัวจากพิธีสารนี้ได้ในทุกเวลาโดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขานุการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะต้องแจ้งให้รัฐภาคีอื่น ๆ ของอนุสัญญา และรัฐทั้งปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญา ทราบภายหลังจากนั้น การถอนตัวจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขานุการฯ ได้รับการแจ้ง อย่างไรก็ตาม หากภายในเวลาที่จะพ้นกำหนดหนึ่งปีนั้น รัฐภาคีที่ถอนตัวนั้นได้เข้าร่วมในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ การถอนตัวจะไม่มีผลก่อนการสิ้นสุดของความขัดแย้งกันด้วยอาวุธนั้น
2. การถอนตัวเช่นว่านั้นจะไม่มีผลเป็นการปลดปล่อยรัฐภาคีจากพันธกรณีภายใต้พิธีสารฉบับนี้ ในกรณีที่มีการกระทำใด ๆ เกิดขึ้นก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล ทั้งการถอนตัวเช่นว่าจะไม่มีผลกระทบในทางใดต่อการพิจารณาที่ยังคงดำเนินอยู่ในเรื่องใดที่อยู่ภายใต้การพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิเด็กแล้ว ก่อนวันที่การถอนตัวจะมีผล

Article 12

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments they have accepted.

Article 13

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

ข้อ 12

1. รัฐภาคีใดอาจเสนอข้อแก้ไขและยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ จากนั้นเลขาธิการฯ จะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมาแก่รัฐภาคีทั้งหลาย พร้อมกับคำร้องขอที่ให้รัฐภาคีระบุว่า รัฐภาคีนั้นเห็นชอบให้จัดการประชุมของรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียงต่อข้อเสนอเหล่านั้นหรือไม่ ในกรณีที่อยู่ในสี่เดือนนับจากวันที่ได้แจ้งข้อเสนอเช่นนั้น มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามเห็นชอบกับการจัดประชุมเช่นนั้น เลขาธิการฯ จะจัดให้มีการประชุมภายใต้การอุปถัมภ์ของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่รับรองโดยรัฐภาคีส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมและลงคะแนนเสียงในที่ประชุม จะต้องเสนอต่อสมัชชาสหประชาชาติ เพื่อให้ความเห็นชอบ
2. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับรองตามวรรคที่ 1 ของข้อนี้ จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับความเห็นชอบโดยสมัชชาสหประชาชาติและได้รับการยอมรับด้วยคะแนนเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของรัฐภาคี
3. เมื่อข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้ ข้อแก้ไขนี้จะมีผลผูกพันแก่รัฐภาคีทั้งหลายที่ให้การยอมรับรัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามขอบทของพิธีสารฉบับนี้ และข้อแก้ไขอื่น ๆ ก่อนหน้านั้นที่รัฐภาคีเหล่านั้นได้ยอมรับแล้ว

ข้อ 13

1. พิธีสารฉบับนี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ ณ หอเก็บเอกสารของสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดส่งสำเนารับรองถูกต้องของพิธีสารฉบับนี้ให้แก่รัฐภาคีทั้งปวงของอนุสัญญา และรัฐทั้งปวงที่ได้ลงนามในอนุสัญญา

A C

เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน

A Communications Procedure

Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure

The States parties to the present Protocol,

Considering that, in accordance with the principles proclaimed in the Charter of the United Nations, the recognition of the inherent dignity and the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Noting that the States parties to the Convention on the Rights of the Child (hereinafter referred to as the Convention) recognize the rights set forth in it to each child within their jurisdiction without discrimination of any kind, irrespective of the child's or his or her parent's or legal guardian's race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national, ethnic or social origin, property, disability, birth or other status,

Reaffirming the universality, indivisibility, interdependence and interrelatedness of all human rights and fundamental freedoms,

Reaffirming also the status of the child as a subject of rights and as a human being with dignity and with evolving capacities,

Recognizing that children's special and dependent status may create real difficulties for them in pursuing remedies for violations of their rights,

Considering that the present Protocol will reinforce and complement national and regional mechanisms allowing children to submit complaints for violations of their rights,

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง กระบวนการติดต่อร้องเรียน

รัฐภาคีแห่งพิธีสารนี้

พิจารณา ว่า ตามหลักการที่ประกาศในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น การรับรองในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดและสิทธิที่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่อาจเพิกถอนได้ของสมาชิกทั้งปวงของมวลมนุษยชาตินั้น เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

สังเกต ว่า รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (ต่อไปนี้จะเรียกว่าอนุสัญญา) รับรองสิทธิตามที่กำหนดในอนุสัญญา ของเด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือด้านอื่น ๆ ต้นกำเนิดทางชาติชาติพันธุ์หรือสังคม ทรัพย์สิน ความพิการ การเกิดหรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือของบิดามารดา หรือของผู้ปกครองตามกฎหมาย

ยืนยันอีกครั้ง ถึง ความเป็นสากล การไม่อาจแบ่งแยก การพึ่งพาอาศัย และความเกี่ยวพันซึ่งกันและกันของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวง

ยืนยันอีกครั้ง ถึง สถานะของเด็กในฐานะเป็นผู้ที่มีสิทธิและในฐานะที่เป็นมนุษย์ผู้หนึ่งที่มีศักดิ์ศรีและความสามารถที่กำลังพัฒนา

ตระหนัก ว่า สถานะที่เป็นพิเศษและต้องพึ่งพิงของเด็กอาจก่อความยากลำบากที่แท้จริงให้กับเด็กในการแสวงหาการเยียวยาจากการถูกละเมิดสิทธิของตน

พิจารณา ว่า พิธีสารนี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและเสริมกลไกในระดับชาติ และระดับภูมิภาค เพื่อให้เด็กสามารถร้องเรียนการถูกละเมิดสิทธิได้

Recognizing that the best interests of the child should be a primary consideration to be respected in pursuing remedies for violations of the rights of the child, and that such remedies should take into account the need for child-sensitive procedures at all levels,

Encouraging States parties to develop appropriate national mechanisms to enable a child whose rights have been violated to have access to effective remedies at the domestic level,

Recalling the important role that national human rights institutions and other relevant specialized institutions, mandated to promote and protect the rights of the child, can play in this regard,

Considering that, in order to reinforce and complement such national mechanisms and to further enhance the implementation of the Convention and, where applicable, the Optional Protocols thereto on the sale of children, child prostitution and child pornography and on the involvement of children in armed conflict, it would be appropriate to enable the Committee on the Rights of the Child (hereinafter referred to as the Committee) to carry out the functions provided for in the present Protocol,

Have agreed as follows:

O P C

ตระหนัก ว่า การแสวงหาการเยียวยาจากการถูกละเมิดสิทธิของเด็ก ควรเคารพและคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นลำดับแรก และการเยียวยานั้นควรคำนึงถึงความจำเป็นที่ต้องใช้กระบวนการที่ละเอียดอ่อนต่อเด็กในทุกระดับ

สนับสนุน ให้ รัฐบาลพัฒนากลไกในระดับชาติที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กที่ถูกละเมิดสิทธิสามารถเข้าถึงการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพภายในประเทศ

ระลึก ถึง บทบาทที่สำคัญของสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสถาบันที่เกี่ยวข้องเฉพาะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับมอบหมายให้ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็กในการมีส่วนร่วมในกรณีนี้

พิจารณา ว่า เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและเสริมกลไกระดับชาติดังกล่าว และเพื่อส่งเสริมการอนุวัติการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก และ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธต่อไปแล้วแต่กรณี จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสิทธิเด็ก (ต่อไปนี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพิธีสารนี้

ได้ตกลงกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขอบททั่วไป

Part I General provisions

Article 1

Competence of the Committee on the Rights of the Child

1. A State party to the present Protocol recognizes the competence of the Committee as provided for by the present Protocol.
2. The Committee shall not exercise its competence regarding a State party to the present Protocol on matters concerning violations of rights set forth in an instrument to which that State is not a party.
3. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State that is not a party to the present Protocol.

Article 2

General principles guiding the functions of the Committee

In fulfilling the functions conferred on it by the present Protocol, the Committee shall be guided by the principle of the best interests of the child. It shall also have regard for the rights and views of the child, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.

Article 3

Rules of procedure

1. The Committee shall adopt rules of procedure to be followed when exercising the functions conferred on it by the present Protocol. In doing so, it shall have regard, in particular, for article 2 of the present Protocol in order to guarantee child-sensitive procedures.
2. The Committee shall include in its rules of procedure safeguards to prevent the manipulation of the child by those acting on his or her behalf and may decline to examine any communication that it considers not to be in the child's best interests.

ข้อ 1

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิเด็ก

1. รัฐภาคีแห่งพิธีสารนี้ยอมรับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดในพิธีสารนี้
2. คณะกรรมการจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่กับรัฐภาคีแห่งพิธีสารนี้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิเด็กที่บัญญัติในตราสารที่รัฐดังกล่าวมิได้เป็นภาคี
3. คณะกรรมการจะไม่รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับรัฐที่ไม่ได้เป็นภาคีพิธีสารนี้

ข้อ 2

หลักการทั่วไปเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพิธีสารนี้ คณะกรรมการจะยึดหลักผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นที่ตั้ง คณะกรรมการจะคำนึงถึงสิทธิและความคิดเห็นของเด็กด้วย ทั้งนี้ ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรโดยสอดคล้องกับอายุและวุฒิภาวะของเด็กนั้น

ข้อ 3

ระเบียบขั้นตอน

1. คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบขั้นตอนในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามพิธีสารนี้ ในการกำหนดระเบียบขั้นตอนดังกล่าว คณะกรรมการจะคำนึงถึงข้อ 2 ของพิธีสารนี้เป็นการเฉพาะ เพื่อประกันว่ากระบวนการต่าง ๆ จะมีความละเอียดอ่อนต่อเด็ก
2. คณะกรรมการจะกำหนดในระเบียบขั้นตอนนั้น ให้มีมาตรการป้องกันการใช้อิทธิพลครอบงำเด็ก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนของเด็ก และอาจปฏิเสธที่จะรับพิจารณา ข้อร้องเรียนใด ๆ ที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ใช่ผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก

Article 4

Protection measures

1. A State party shall take all appropriate steps to ensure that individuals under its jurisdiction are not subjected to any human rights violation, ill-treatment or intimidation as a consequence of communications or cooperation with the Committee pursuant to the present Protocol.
2. The identity of any individual or group of individuals revealed publicly without their express consent

ข้อ 4

มาตรการคุ้มครอง

1. รัฐภาคีจะดำเนินการตามขั้นตอนทั้งปวงที่เหมาะสม เพื่อประกันว่าบุคคลภายใต้เขตอำนาจของตนจะไม่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดี หรือถูกข่มขู่ใด ๆ อันเป็นผลจากการเสนอข้อร้องเรียนหรือให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการตามพิธีสารนี้
2. จะไม่มีการเปิดเผยอัตลักษณ์ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณชน โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากบุคคลนั้น

ส่วนที่ 2 กระบวนการติดต่อร้องเรียน

Part II Communications procedure

Article 5

Individual communications

1. Communications may be submitted by or on behalf of an individual or group of individuals, within the jurisdiction of a State party, claiming to be victims of a violation by that State party of any of the rights set forth in any of the following instruments to which that State is a party:

- (a) The Convention;
- (b) The Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography;
- (c) The Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict.

2. Where a communication is submitted on behalf of an individual or group of individuals, this shall be with their consent unless the author can justify acting on their behalf without such consent.

Article 6

Interim measures

1. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State party concerned for its urgent consideration a request that the State party take such interim measures as may be necessary in exceptional circumstances to avoid possible irreparable damage to the victim or victims of the alleged violations.

2. Where the Committee exercises its discretion under paragraph 1 of the present article, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

ข้อ 5

การติดต่อโรงเรียนของบุคคล

1. ขอร้องเรียนอาจเสนอโดย หรือในนามของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีที่อ้างว่าเป็นเหยื่อของการถูกรัฐนั้นละเมิดสิทธิใดๆ ตามที่กำหนดอยู่ในตราสารดังต่อไปนี้ที่รัฐนั้นเป็นภาคี

(ก) อนุสัญญา

(ข) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก

(ค) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ

2. ในกรณีที่มีการเสนอขอร้องเรียนในนามบุคคลหรือกลุ่มบุคคล จะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลนั้น เว้นแต่ผู้เสนอขอร้องเรียน สามารถแสดงผลอันชอบธรรมสำหรับการกระทำในนามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลดังกล่าว โดยปราศจากความยินยอม

ข้อ 6

มาตรการชั่วคราว

1. หลังจากการรับขอร้องเรียนและก่อนการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของขอร้องเรียน คณะกรรมการอาจส่งคำขอให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้ โดยให้พิจารณาคำขอดังกล่าวโดยเร่งด่วนเกี่ยวกับการใช้มาตรการชั่วคราวเท่าที่จำเป็นในกรณีพิเศษ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายที่อาจจะไม่สามารถทดแทนได้ อันเกิดขึ้นแก่เหยื่อหรือเหยื่อที่อ้างว่าถูกละเมิด

2. ในกรณีที่คณะกรรมการใช้ดุลพินิจตามวรรคแรกของข้อนี้ ไม่ให้ถือว่าคณะกรรมการตัดสินรับขอร้องเรียน หรือตัดสินเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของขอร้องเรียน

Article 7

Admissibility

1. The Committee shall consider a communication inadmissible when:
 - (a) The communication is anonymous;
 - (b) The communication is not in writing;
 - (c) The communication constitutes an abuse of the right of submission of such communications or is incompatible with the provisions of the Convention and/or the Optional Protocols thereto;
 - (d) The same matter has already been examined by the Committee or has been or is being examined under another procedure of international investigation or settlement;
 - (e) All available domestic remedies have not been exhausted. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged or unlikely to bring effective relief;
 - (f) The communication is manifestly ill-founded or not sufficiently substantiated;
 - (g) The facts that are the subject of the communication occurred prior to the entry into force of the present Protocol for the State party concerned, unless those facts continued after that date;
 - (h) The communication is not submitted within one year after the exhaustion of domestic remedies, except in cases where the author can demonstrate that it had not been possible to submit the communication within that time limit.

ข้อ 7 การรับไว้พิจารณา

1. คณะกรรมการจะไม่รับพิจารณาข้อร้องเรียน ในกรณีต่อไปนี้

(ก) ข้อร้องเรียนนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน

(ข) ข้อร้องเรียนนั้นไม่เป็นลายลักษณ์อักษร

(ค) ข้อร้องเรียนนั้นถือเป็นการใช้สิทธิในการยื่นข้อร้องเรียนที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับขอบทของอนุสัญญา และ/หรือพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา ดังกล่าว

(ง) ข้อร้องเรียนในเรื่องเดียวกันนั้นเคยได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการ หรือเคยได้รับการพิจารณา หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาภายใต้กระบวนการอื่น ๆ ในการสอบสวนหรือระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ

(จ) ยังไม่ได้รับการเยียวยาตามกระบวนการที่พึงมีอยู่ภายในประเทศ จนหมดสิ้น เว้นแต่การได้รับการเยียวยาดังกล่าวล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่น่าจะนำไปสู่การบรรเทาอย่างมีประสิทธิภาพ

(ฉ) ข้อร้องเรียนไม่มีเหตุผลอย่างชัดเจนหรือไม่มีหลักฐานที่เพียงพอ

(ช) ข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งข้อร้องเรียนนั้นเกิดขึ้นก่อนพิธีสารนี้มีผลบังคับใช้ แก่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ข้อเท็จจริงเหล่านั้นยังคงมีอยู่หลังจากวันที่บังคับใช้พิธีสาร

(ซ) ไม่ได้ยื่นข้อร้องเรียนนั้นภายในหนึ่งปีหลังจากการใช้การเยียวยาภายในประเทศหมดสิ้นแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนสามารถแสดงได้ว่าไม่อาจยื่นข้อร้องเรียนได้ภายในเวลาที่กำหนด

Article 8

Transmission of the communication

1. Unless the Committee considers a communication inadmissible without reference to the State party concerned, the Committee shall bring any communication submitted to it under the present Protocol confidentially to the attention of the State party concerned as soon as possible.
2. The State party shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that it may have provided. The State party shall submit its response as soon as possible and within six months.

Article 9

Friendly settlement

1. The Committee shall make available its good offices to the parties concerned with a view to reaching a friendly settlement of the matter on the basis of respect for the obligations set forth in the Convention and/or the Optional Protocols thereto.
2. An agreement on a friendly settlement reached under the auspices of the Committee closes consideration of the communication under the present Protocol.

ข้อ 8 การส่งต่อข้อร้องเรียน

1. เว้นแต่ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาว่าไม่สามารถรับข้อร้องเรียน โดยไม่มีการอ้างถึงรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการจะต้องแจ้งข้อร้องเรียนที่ได้รับภายใต้พิธีสารนี้ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องทราบเป็นการลับโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. รัฐภาคีจะต้องยื่นคำอธิบายหรือถ้อยแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรที่ให้ความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งการเยียวยาหากมีต่อคณะกรรมการ รัฐภาคีจะต้องให้คำตอบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้และภายในหกเดือน

ข้อ 9 การระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร

1. คณะกรรมการจะอำนวยความสะดวกเพื่อที่จะให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร บนพื้นฐานของการเคารพพันธกรณีที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา และ/หรือพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้อง
2. การตกลงระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้การอำนวยความสะดวกของคณะกรรมการถือเป็นการสิ้นสุดการพิจารณาข้อร้องเรียนภายใต้พิธีสารนี้

CRC

Article 10

Consideration of communications

1. The Committee shall consider communications received under the present Protocol as quickly as possible, in the light of all documentation submitted to it, provided that this documentation is transmitted to the parties concerned.
2. The Committee shall hold closed meetings when examining communications received under the present Protocol.
3. Where the Committee has requested interim measures, it shall expedite the consideration of the communication.
4. When examining communications alleging violations of economic, social or cultural rights, the Committee shall consider the reasonableness of the steps taken by the State party in accordance with article 4 of the Convention. In doing so, the Committee shall bear in mind that the State party may adopt a range of possible policy measures for the implementation of the economic, social and cultural rights in the Convention.
5. After examining a communication, the Committee shall, without delay, transmit its views on the communication, together with its recommendations, if any, to the parties concerned.

ข้อ 10

การพิจารณาข้อร้องเรียน

1. คณะกรรมการจะพิจารณาข้อร้องเรียนที่ได้รับภายใต้พิธีสารนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ บนพื้นฐานของเอกสารทั้งหมดที่ได้ส่งให้แก่คณะกรรมการ โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องส่งให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย
2. คณะกรรมการจะจัดการประชุมแบบปิดในการพิจารณาข้อร้องเรียนที่ได้รับภายใต้พิธีสารนี้
3. ในกรณีที่คณะกรรมการขอให้มีการชั่วคราว คณะกรรมการจะเร่งรัดการพิจารณาข้อร้องเรียนนั้น
4. ในการพิจารณาข้อร้องเรียนที่กล่าวหาว่ามีการละเมิดสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรม คณะกรรมการจะพิจารณาความสมเหตุสมผลของการดำเนินการของรัฐภาคีโดยสอดคล้องกับข้อ 4 ของอนุสัญญา ในการดำเนินการเช่นว่า คณะกรรมการจะคำนึงถึงการที่รัฐภาคีอาจใช้มาตรการทางนโยบายที่หลากหลายในการอนุวัติการให้เป็นไปตามสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามที่กำหนดในอนุสัญญา
5. หลังจากการพิจารณาข้อร้องเรียน คณะกรรมการจะส่งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อร้องเรียน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะหากมี ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

DCRC

Article 11

Follow-up

1. The State party shall give due consideration to the views of the Committee, together with its recommendations, if any, and shall submit to the Committee a written response, including information on any action taken and envisaged in the light of the views and recommendations of the Committee. The State party shall submit its response as soon as possible and within six months.
2. The Committee may invite the State party to submit further information about any measures the State party has taken in response to its views or recommendation or implementation of a friendly settlement agreement, if any, including as deemed appropriate by the Committee, in the State party's subsequent reports under article 44 of the Convention, article 12 of the Optional Protocol on the sale of children, child prostitution and child pornography or article 8 of the Optional Protocol on the involvement of children in armed conflict, where applicable.

ข้อ 11 การติดตาม

1. รัฐภาคีจะต้องพิจารณาข้อคิดเห็นพร้อมทั้งข้อเสนอแนะหากมีของคณะกรรมการตามสมควร และต้องส่งคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่คณะกรรมการรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการและที่คาดว่าจะมีการดำเนินการใด ๆ ที่คำนึงถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการรัฐภาคีจะต้องส่งคำตอบต่อคณะกรรมการโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้และภายในหกเดือน
2. คณะกรรมการอาจเชิญให้รัฐภาคีจัดส่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการใด ๆ ที่รัฐภาคีได้ดำเนินการไปตามข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ หรือปฏิบัติตามที่ได้ตกลงระดับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตรหากมี รวมทั้งตามที่คณะกรรมการเห็นว่าเหมาะสมไว้ในรายงานฉบับต่อ ๆ ไป ของรัฐภาคีภายใต้ข้อ 44 ของอนุสัญญาข้อ 12 ของพิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก หรือข้อ 8 ของพิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ แล้วแต่กรณี

DR C

Article 12

Inter-State communications

1. A State party to the present Protocol may, at any time, declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications in which a State party claims that another State party is not fulfilling its obligations under any of the following instruments to which the State is a party:

- (a) The Convention;
- (b) The Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography;
- (c) The Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict.

2. The Committee shall not receive communications concerning a State party that has not made such a declaration or communications from a State party that has not made such a declaration.

3. The Committee shall make available its good offices to the States parties concerned with a view to a friendly solution of the matter on the basis of the respect for the obligations set forth in the Convention and the Optional Protocols thereto.

4. A declaration under paragraph 1 of the present article shall be deposited by the States parties with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General. Such a withdrawal shall not prejudice the consideration of any matter that is the subject of a communication already transmitted under the present article; no further communications by any State party shall be received under the present article after the notification of withdrawal of the declaration has been received by the Secretary-General, unless the State party concerned has made a new declaration.

ข้อ 12

การติดต่อร้องเรียนระหว่างรัฐ

1. รัฐภาคีแห่งพิธีสารนี้อาจจะแถลงเมื่อใดก็ได้ว่ารับรองอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการรับและพิจารณาข้อร้องเรียนที่รัฐภาคีหนึ่งอ้างว่าอีกรัฐภาคีหนึ่งไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้ตราสารดังต่อไปนี้ ที่รัฐนั้นเป็นภาคีอยู่
(ก) อนุสัญญา
(ข) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก
(ค) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ
2. คณะกรรมการจะไม่รับข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคีที่ไม่ได้แถลง เช่นว่า หรือข้อร้องเรียนจากรัฐภาคีที่ไม่ได้แถลงเช่นนั้น
3. คณะกรรมการจะอำนวยความสะดวกเพื่อที่จะให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องสามารถระดับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร บนพื้นฐานของการเคารพพันธกรณีที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้อง
4. คำแถลงตามวรรคแรกของข้อนี้ รัฐภาคีจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะส่งสำเนาต่อไปให้รัฐภาคีอื่น รัฐภาคีอาจเพิกถอนการแถลงนั้นเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบ การเพิกถอนนั้นจะไม่กระทบต่อการพิจารณาข้อร้องเรียนใดที่ได้ส่งแล้วภายใต้ข้อนี้ คณะกรรมการจะไม่รับข้อร้องเรียนเพิ่มเติมจากรัฐภาคีใดภายใต้ข้อนี้ หลังจากที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับทราบการแจ้งเพิกถอนการแถลงนั้นแล้ว เว้นแต่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้มีคำแถลงใหม่

ส่วนที่ 3 กระบวนการไต่สวน

Part III Inquiry procedure

Article 13

Inquiry procedure for grave or systematic violations

1. If the Committee receives reliable information indicating grave or systematic violations by a State party of rights set forth in the Convention or in the Optional Protocols thereto on the sale of children, child prostitution and child pornography or on the involvement of children in armed conflict, the Committee shall invite the State party to cooperate in the examination of the information and, to this end, to submit observations without delay with regard to the information concerned.
2. Taking into account any observations that may have been submitted by the State party concerned, as well as any other reliable information available to it, the Committee may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to the Committee. Where warranted and with the consent of the State party, the inquiry may include a visit to its territory.
3. Such an inquiry shall be conducted confidentially, and the cooperation of the State party shall be sought at all stages of the proceedings.
4. After examining the findings of such an inquiry, the Committee shall transmit without delay these findings to the State party concerned, together with any comments and recommendations.
5. The State party concerned shall, as soon as possible and within six months of receiving the findings, comments and recommendations transmitted by the Committee, submit its observations to the Committee.
6. After such proceedings have been completed with regard to an inquiry made in accordance with paragraph 2 of the present article, the Committee may, after consultation with the State party concerned, decide to include a summary account of the results of the proceedings in its report provided for in article 16 of the present Protocol.
7. Each State party may, at the time of signature or ratification of the present Protocol or accession thereto, declare that it does not recognize the competence of the Committee provided for in the present article in respect of the rights set forth in some or all of the instruments listed in paragraph 1.
8. Any State party having made a declaration in accordance with paragraph 7 of the present article may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

ข้อ 13

กระบวนการไต่สวนการละเมิดที่ร้ายแรงหรือเป็นระบบ

1. หากคณะกรรมการได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ว่า รัฐภาคีใดกระทำการละเมิดสิทธิที่ระบุไว้ในอนุสัญญา หรือในพิธีสารเลือกรับที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก หรือเรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็ก ในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธ อย่างร้ายแรงหรือเป็นระบบ คณะกรรมการจะเชิญให้รัฐภาคีนั้นให้ความร่วมมือในการพิจารณาข้อมูลและเพื่อการนั้น ยื่นข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าวโดยไม่ชักช้า
2. คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สมาชิกคณะกรรมการคนหนึ่งหรือมากกว่า ดำเนินการไต่สวนและรายงานผลต่อคณะกรรมการโดยด่วน โดยคำนึงถึงข้อสังเกตใดที่รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องได้ยื่น รวมทั้งข้อมูลที่เชื่อถือได้ที่ตนมีอยู่ การไต่สวนอาจรวมถึงการเยือนดินแดนรัฐภาคี ทั้งนี้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรและได้รับความยินยอมของรัฐภาคี
3. การไต่สวนดังกล่าวจะกระทำโดยลับ และโดยความร่วมมือของรัฐภาคีในทุกขั้นตอนของกระบวนการไต่สวน
4. หลังจากมีการพิจารณาผลของการไต่สวนนั้น คณะกรรมการจะส่งผลการไต่สวนดังกล่าว รวมถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะใด ๆ ให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า
5. รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องยื่นข้อสังเกตต่อคณะกรรมการโดยเร็วที่สุด และภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้รับการไต่สวนข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ
6. หลังจากที่กระบวนการไต่สวนตามวรรค 2 ของข้อนี้เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการอาจตัดสินใจให้รวมบทสรุปเกี่ยวกับผลการไต่สวนไว้ในรายงานตามข้อ 16 ของพิธีสารนี้ หลังจากที่ได้หารือกับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว
7. ในขณะที่ลงนามให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติพิธีสารนี้ แต่ละรัฐภาคีอาจแถลงไม่รับรองอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดในข้อนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง สิทธิที่กำหนดในตราสารบางฉบับหรือทุกฉบับตามที่ระบุในวรรคแรก
8. รัฐภาคีใดที่โต้แถลงไม่รับรองอำนาจของคณะกรรมการตามวรรค 7 ของข้อนี้ จะเพิกถอนคำแถลงเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบ

Article 14

Follow-up to the inquiry procedure

1. The Committee may, if necessary, after the end of the period of six months referred to in article 13, paragraph 5, invite the State party concerned to inform it of the measures taken and envisaged in response to an inquiry conducted under article 13 of the present Protocol.
2. The Committee may invite the State party to submit further information about any measures that the State party has taken in response to an inquiry conducted under article 13, including as deemed appropriate by the Committee, in the State's party subsequent reports under article 44 of the Convention, article 12 of the Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography or article 8 of the Optional Protocol to the Convention on the involvement of children in armed conflict, where applicable.

O P C

ข้อ 14

การติดตามกระบวนการไต่สวน

1. หากจำเป็น หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาหกเดือน ตามที่อ้างถึงในข้อ 13 วรรค 5 คณะกรรมการอาจเชิญให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องแจ้งมาตรการที่ได้ดำเนินการและที่คาดว่าจะดำเนินการตามการไต่สวนที่ได้เกิดขึ้นภายใต้ข้อ 13 ของพิธีสารนี้
2. คณะกรรมการอาจเชิญให้รัฐภาคีจัดส่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการใด ๆ ที่รัฐภาคีได้ดำเนินการตามการไต่สวนที่กระทำภายใต้ข้อ 13 ของพิธีสารนี้ และตามที่คณะกรรมการเห็นว่าเหมาะสมไว้ในรายงานฉบับต่อ ๆ ไป ของรัฐภาคี ภายใต้ข้อ 44 ของอนุสัญญา ข้อ 12 ของพิธีสารเลือกรับ เรื่อง การขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก หรือข้อ 8 ของพิธีสารเลือกรับ เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธแล้วแต่กรณี

CCRC

ส่วนที่ 4 ขอบทสุดท้าย

Part IV Final provisions

Article 15

International assistance and cooperation

1. The Committee may transmit, with the consent of the State party concerned, to United Nations specialized agencies, funds and programmes and other competent bodies its views or recommendations concerning communications and inquiries that indicate a need for technical advice or assistance, together with the State party's observations and suggestions, if any, on these views or recommendations.

2. The Committee may also bring to the attention of such bodies, with the consent of the State party concerned, any matter arising out of communications considered under the present Protocol that may assist them in deciding, each within its field of competence, on the advisability of international measures likely to contribute to assisting States parties in achieving progress in the implementation of the rights recognized in the Convention and/or the Optional Protocols thereto.

Article 16

Report to the General Assembly

1. The Committee shall include in its report submitted every two years to the General Assembly in accordance with article 44 (5) of the Convention a summary of its activities under the present Protocol.

ข้อ 15

ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ

1. โดยได้รับการยินยอมจากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการอาจส่งข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนและการไต่สวนที่ระบุว่าจำเป็นต้องได้รับคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือทางเทคนิค พร้อมทั้งข้อสังเกต และคำแนะนำของรัฐภาคีเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะนี้หากมีไปยังหน่วยงาน ทบวงการชำนาญพิเศษ กองทุนและโครงการของสหประชาชาติ และหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่
2. โดยได้รับการยินยอมจากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการอาจแจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบถึงประเด็นใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับข้อร้องเรียนที่ได้รับการพิจารณาภายใต้พิธีสารนี้ ที่อาจช่วยในการตัดสินใจตามอำนาจหน้าที่เฉพาะของแต่ละหน่วยงาน เกี่ยวกับความเหมาะสมของมาตรการระหว่างประเทศที่อาจช่วยให้รัฐภาคีมีความก้าวหน้าในการอนุวัติการให้เป็นไปตามสิทธิตามที่รับรองไว้ในอนุสัญญา และ/หรือพิธีสารเลือกรับ

ข้อ 16

การรายงานต่อสมัชชาสหประชาชาติ

1. คณะกรรมการจะต้องระบุผลสรุปกิจกรรมของคณะกรรมการภายใต้พิธีสารนี้ ในรายงานของคณะกรรมการที่ต้องเสนอต่อสมัชชาสหประชาชาติทุก ๆ สองปี ตามข้อ 44 (5) ของอนุสัญญา

CR C

Article 17

Dissemination and information on the Optional Protocol

1. Each State party undertakes to make widely known and to disseminate the present Protocol and to facilitate access to information about the views and recommendations of the Committee, in particular with regard to matters involving the State party, by appropriate and active means and in accessible formats to adults and children alike, including those with disabilities.

Article 18

Signature, ratification and accession

1. The present Protocol is open for signature to any State that has signed, ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto.

2. The present Protocol is subject to ratification by any State that has ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. The present Protocol shall be open to accession by any State that has ratified or acceded to the Convention or either of the first two Optional Protocols thereto.

4. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General.

ข้อ 17

การเผยแพร่และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับพิธีสารเลือกรับ

1. แต่ละรัฐภาคีจะต้องดำเนินการให้พิธีสารนี้เป็นที่รับรู้อย่างกว้างขวางและเผยแพร่พิธีสารนี้ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคีนั้น ด้วยช่องทางทั้งปวงที่เหมาะสมและในเชิงรุก และในรูปแบบที่เด็กผู้ใหญ่รวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงได้

ข้อ 18

การลงนาม การให้สัตยาบันและการภาคยานุวัติ

1. พิธีสารนี้เปิดให้มีการลงนามโดยรัฐใด ๆ ที่ได้ลงนาม ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาหรือพิธีสารเลือกรับสองฉบับแรกฉบับใดฉบับหนึ่ง
2. พิธีสารนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบันโดยรัฐใด ๆ ที่ได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา หรือพิธีสารเลือกรับสองฉบับแรกฉบับใดฉบับหนึ่ง สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ
3. พิธีสารนี้เปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐใด ๆ ที่ได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญา หรือพิธีสารเลือกรับสองฉบับแรกฉบับใดฉบับหนึ่ง
4. การภาคยานุวัติจะมีผลโดยการมอบภาคยานุวัติสารไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

CR C

Article 19

Entry into force

1. The present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after the deposit of the tenth instrument of ratification or instrument of accession, the present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 20

Violations occurring after the entry into force

1. The Committee shall have competence solely in respect of violations by the State party of any of the rights set forth in the Convention and/or the first two Optional Protocols thereto occurring after the entry into force of the present Protocol.
2. If a State becomes a party to the present Protocol after its entry into force, the obligations of that State vis-à-vis the Committee shall relate only to violations of the rights set forth in the Convention and/or the first two Optional Protocols thereto occurring after the entry into force of the present Protocol for the State concerned.

ข้อ 19 การบังคับใช้

1. พิธีสารนี้จะมีผลบังคับใช้สามเดือน หลังจากวันที่มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบ
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐที่ได้ให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติพิธีสารนี้หลังจากวันที่มอบสัตยาบันสาร หรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สิบ พิธีสารนี้จะมีผลบังคับใช้สามเดือน หลังจากวันที่มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตน

ข้อ 20 การละเมิดสิทธิหลังจากการมีผลบังคับใช้

1. คณะกรรมการจะมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในกรณีการละเมิดสิทธิใด ๆ ที่กำหนดในอนุสัญญาและ/หรือพิธีสารเลือกรับสองฉบับแรกโดยรัฐภาคี ที่เกิดขึ้นหลังจากที่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้แล้ว
2. หากรัฐใดเข้าเป็นภาคีพิธีสารนี้หลังจากที่มีผลบังคับใช้แล้ว พันธกรณีของรัฐนั้นมีต่อคณะกรรมการ จะเกี่ยวข้องเพียงเฉพาะการละเมิดสิทธิโดยรัฐภาคีตามที่กำหนดในอนุสัญญาและ/หรือพิธีสารเลือกรับสองฉบับแรก ที่เกิดขึ้นหลังจากที่พิธีสารนี้มีผลใช้บังคับกับรัฐที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว

Article 21

Amendments

1. Any State party may propose an amendment to the present Protocol and submit it to the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall communicate any proposed amendments to States parties with a request to be notified whether they favour a meeting of States parties for the purpose of considering and deciding upon the proposals. In the event that, within four months of the date of such communication, at least one third of the States parties favour such a meeting, the Secretary-General shall convene the meeting under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States parties present and voting shall be submitted by the Secretary-General to the General Assembly for approval and, thereafter, to all States parties for acceptance.

2. An amendment adopted and approved in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force on the thirtieth day after the number of instruments of acceptance deposited reaches two thirds of the number of States parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State party on the thirtieth day following the deposit of its own instrument of acceptance. An amendment shall be binding only on those States parties that have accepted it.

ข้อ 21 การแก้ไข

1. รัฐภาคีใด ๆ อาจเสนอข้อแก้ไขต่อพิธีสารนี้ และยื่นข้อแก้ไขนั้นต่อเลขาธิการสหประชาชาติ เลขาธิการฯ จะแจ้งข้อแก้ไขใด ๆ ที่เสนอมานั้นไปยังบรรดารัฐภาคีพร้อมกับคำร้องขอให้รัฐนั้นแจ้งว่าประสงค์ที่จะให้มีการประชุมรัฐภาคีเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ ในกรณีที่ภายในสี่เดือนนับจากการแจ้งข้อแก้ไขเช่นว่านั้น มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสาม ประสงค์ที่จะให้มีการประชุมดังกล่าว เลขาธิการฯ จะจัดให้มีการประชุมภายใต้การอุปถัมภ์ของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่ได้มีการรับรองโดยเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสามของรัฐภาคีที่เข้าร่วม และลงคะแนนเสียงในที่ประชุมจะต้องเสนอโดยเลขาธิการฯ ต่อสมัชชาสหประชาชาติ เพื่อให้ความเห็นชอบ และหลังจากนั้นจะเสนอต่อบรรดารัฐภาคี ทั้งปวงเพื่อพิจารณาให้การยอมรับต่อไป

2. ข้อแก้ไขที่ได้มีการรับรองและเห็นชอบตามวรรคแรกของข้อนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบนับจากวันที่จำนวนตราสารให้การยอมรับที่ได้มอบไว้ มีจำนวนสองในสามของรัฐภาคี ณ วันที่ที่ได้มีการรับรองข้อแก้ไข หลังจากนั้นข้อแก้ไขจะมีผลบังคับใช้กับรัฐภาคีใดในวันที่สามสิบนับจากวันที่รัฐภาคีนั้นได้มอบตราสารให้การยอมรับของตน ข้อแก้ไขจะผูกพันเฉพาะบรรดารัฐภาคีที่ได้ให้การยอมรับข้อแก้ไขนั้น

DR C

Article 22

Denunciation

1. Any State party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary-General of the United Nations. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. Denunciation shall be without prejudice to the continued application of the provisions of the present Protocol to any communication submitted under articles 5 or 12 or any inquiry initiated under article 13 before the effective date of denunciation.

Article 23

Depositary and notification by the Secretary-General

1. The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of the present Protocol.
2. The Secretary-General shall inform all States of:
 - (a) Signatures, ratifications and accessions under the present Protocol;
 - (b) The date of entry into force of the present Protocol and of any amendment thereto under article 21;
 - (c) Any denunciation under article 22.

Article 24

Languages

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States.

ข้อ 22

การเพิกถอน

1. รัฐภาคีใด ๆ อาจเพิกถอนจากพิธีสารนี้เมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเลขาธิการสหประชาชาติ การเพิกถอนจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการฯ ได้รับการแจ้ง
2. การเพิกถอนจะไม่มีผลกระทบต่อการใช้ข้อบทของพิธีสารนี้อย่างต่อเนื่อง ต่อข้อร้องเรียนใด ๆ ที่ได้ยื่นภายใต้ข้อ 5 หรือ 12 หรือกระบวนการใดส่วนใด ๆ ที่ได้ริเริ่มภายใต้ข้อ 13 ก่อนวันที่การเพิกถอนจะมีผลบังคับใช้

ข้อ 23

ผู้เก็บรักษาและการแจ้งโดยเลขาธิการ

1. เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาพิธีสารนี้
2. เลขาธิการสหประชาชาติต้องแจ้งบรรดารัฐที่พึงพวงทราบเกี่ยวกับ
 - (ก) การลงนาม การให้สัตยาบัน และการภาคยานุวัติภายใต้พิธีสารนี้
 - (ข) วันที่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้ และข้อแก้ไขใด ๆ ภายใต้ข้อ 21
 - (ค) การเพิกถอนใด ๆ ภายใต้ข้อ 22

ข้อ 24

ภาษา

1. พิธีสารฉบับนี้ ซึ่งตีพิมพ์ภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้ ณ หอเก็บเอกสารของสหประชาชาติ
2. เลขาธิการสหประชาชาติต้องจัดส่งสำเนารับรองถูกต้องของพิธีสารนี้ให้แก่บรรดารัฐที่พึงพวง

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
618/1 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2651 6959 โทรสาร 0 2651 7742
www.opp.go.th
e-mail : Thailand.crc@gmail.com